

วารสารที่ดิน

ปีที่ ๕๘ ฉบับที่ ๕ เดือน กันยายน–ตุลาคม ๒๕๕๕

กองแผนงาน กรมที่ดิน ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนสภา ถนนแจ้งวัฒนะ กทม. ๑๐๒๑๐

คณะกรรมการอำนวยการ

อธิบดี	ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ	กรรมการ
ที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมสำรวจ	กรรมการ
รองอธิบดี	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนัก	กรรมการ
ผู้อำนวยการกอง	กรรมการ
เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
เลขานุการกรม	กรรมการ
ผู้อำนวยการกองแผนงาน	กรรมการและเลขานุการ

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ : นายประสิทธิ์ สุขเกษม

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : นางสาวพุทธไทย พักเหลือ

นางสาวสุภาพพิมพ์ สิงห์พันธุ์ นางสาวอัจฉรา สันติปริชาจิตต์

นางสาวสมถวิล ช่างอาวุธ

กองบรรณาธิการ : นางปภาวดี ธรรมสนอง

นายประภัสสร สืบเหล่านร นางสุพินดา นาคบัว

นายชัชวาลย์ สมจิตต์ นายพินัย คงคาเขตร

นางเอมอร ประสิทธิ์สุข นางสาวบุญยอร จำรัสพันธุ์

นางวันทนา ภวากานันท์ นายสยมภู สุระเกียรติ

นางดวงรัตน์ จันทระประดิษฐ์ นายสงวน มณีรัตนศักดิ์

นายวิวรรธน์ ลิ้นะพิสิทธิ์ นายวิภาส โอวาทจรัญจิตต์

นางสุภัทราพร พรหมจิตต์

ฝ่ายศิลป์ :

นายวีระชัย ลังคุลจินดา นายนิพนธ์ บรรจงอนุรีย์

ฝ่ายจัดการ

นางภูริณี เพชรชะเอม

นายกรณ์ ยัมศรีโส

นางสาวปัทมา เหลืองเพชรงาม

นายกรกช ชีระปัญญา

นางสาวพนิดา เต็งทับทิม

นายพีรเชษฐ์ คำชมภู

นางภคชนันท์ ภูคงน้ำ

คุยกับ บ.ก.

วารสารที่ดินฉบับที่ ๕ ประจำเดือน
กันยายน–ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่อยู่ในมือของ
ท่านนี้ เป็นฉบับส่งท้ายปีงบประมาณคือ เดือน
กันยายน และเริ่มปีงบประมาณใหม่ของเดือน
ตุลาคม

เดือนกันยายนของทุกปีเป็นเดือน
เกษียณอายุราชการ สำหรับข้าราชการที่พ้น
พวงมาลัยได้เดินทางจนถึงฝั่ง และถอดหัวโขน
ที่สวมใส่ไว้ออกเสียที ได้เป็นอิสระจากบทบาท
ที่แสดงมาตลอดช่วงระยะเวลาที่รับราชการ
บางท่านก็คงกลับไปมีสภาพเป็น สว. (สูงวัย)
อยู่กับลูกหลานและธรรมชาติ แต่บางท่านก็
เปลี่ยนบทบาทไปอยู่เบื้องหลังการแสดง เช่น
ไปเป็นที่ปรึกษาหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กร
เอกชน เป็นต้น

สำหรับกองบรรณาธิการวารสารที่ดิน
มีท่านที่เกษียณอายุราชการ คือ คุณเอมอร
ประสิทธิ์สุข (ขอเกษียณก่อนกำหนด)
คุณบุญยอร จำรัสพันธุ์ และ คุณสุภัทราพร
พรหมจิตต์ ซึ่งท่านมีอุปการคุณต่อวารสารที่ดิน
ด้วยดีเสมอมา จึงขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ
โอกาสนี้ และหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
บทความ/ความรู้ความสามารถจากท่านต่อไป

พบกันใหม่ฉบับหน้า

บ.ก.

“บทความหรือข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสารที่ดิน
เป็นวรรณกรรมของผู้เขียนโดยเฉพาะ
กรมที่ดินและบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย”

CONTENT สารบัญ ปีที่ ๕๘ ฉบับที่ ๕ เดือน กันยายน—ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่องน่ารู้...

- ๓ แผนปฏิบัติการสี่ปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๘)
กรมที่ดิน
- ๑๔ ข้อเสนอแนะแนวทางป้องกัน แก้ไข หรือตรวจสอบ
มิให้มีการถือครองที่ดินแทนคนต่างด้าว

หลักกฎหมายจากคดีปกครอง...

- ๑๗ เหตุจำเป็นอื่น...ที่ศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณา
- ๑๙ ข้าราชการ กับ “การลา” ตามระเบียบของทาง
ราชการ
- ๒๔ สิทธิการลากับสำนักรับผิดชอบต่อหน้าที่ราชการ
- ๒๖ ประชาชนจะก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำอาณาสาธารณประโยชน์
ได้หรือไม่
- ๒๘ ละเมิด...ที่ไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

เล่าสู่กันฟัง...

- ๓๑ กระทรวงมหาดไทยกับการเตรียมความพร้อม
การเป็นประชาคมอาเซียน
- ๓๕ การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
ของกระทรวงมหาดไทย : มิติด้านการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์

- ๔๐ ไชยปรินายะปี ๒๐๑๒
โลกาภิวัตน์-มนุษยชาติสูญสิ้น !?

สรรหาสาระ...

- ๔๖ โรคที่เกิดจากชีวิตเร่งรีบ
- ๔๘ ๑๐ วิธีผ่อนคลายความเครียด
- ๕๐ ดนตรี ช่วยสมองดีได้
- ๕๔ ออกกำลังกายเท่าไร? จึงจะพอ

ข้อคิด—คำคม...

- ๖๑ คุณค่าของความเป็นคน
- ๖๒ ...ไม่มีงานใดต่ำต้อยฯ

ลานกวี...

- ๖๓ สวัสดิ์...ชาวโลก

ใต้ร่มธรรมะ...

- ๖๔ ความสุขอยู่ไหนใด?
- ๖๖ ภาพเล่าเรื่อง...

แผนปฏิบัติราชการสี่ปี (พ.ศ.2555–2558) กรมที่ดิน*

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 13, 14 และ 16 ได้กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในแผนการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ให้มีผลผูกพันส่วนราชการ ที่จะต้องดำเนินการจัดทำภารกิจให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน โดยในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ให้จัดทำเป็นแผนสี่ปี โดยนำนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภามาพิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อยจะต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ของงาน ส่วนราชการหรือบุคคลที่จะรับผิดชอบในแต่ละภารกิจ ประเมินการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรต่างๆ ที่จะต้องใช้ ระยะเวลาการดำเนินการ และการติดตามประเมินผล พร้อมทั้ง ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปีซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2554 และ 13 กันยายน 2554 เห็นชอบแผนการบริหารราชการแผ่นดิน และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับ เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2554 ประกอบด้วย 8 นโยบาย ดังนี้

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก
2. นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ
3. นโยบายเศรษฐกิจ
4. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
5. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม
7. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
8. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กรมที่ดินร่วมกับกระทรวงมหาดไทยในการบูรณาการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (พ.ศ.2555 – 2558) ในภาพรวมของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจของกรมที่ดินประสานสอดคล้องและสอดคล้องกับประเด็นนโยบายของรัฐบาลตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน รวม 3 ด้าน คือ **นโยบายที่ 4 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต** ประเด็น : สร้างหลักประกันความมั่นคงในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รวมถึงให้โอกาสประชาชนที่มีฐานะยากจนได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองฯ **นโยบายที่ 5 ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** ประเด็น : สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ **และนโยบายที่ 8 นโยบายการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี** ประเด็น : ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้ สำนัก/กอง และสำนักงานที่ดินใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย และยุทธศาสตร์กรมที่ดิน ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม และบรรลุผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจภาครัฐ โดยรวมอย่างมีประสิทธิภาพ วารสารที่ดินได้นำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2555 – 2558) กรมที่ดิน มาลงเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน

*กลุ่มแผนงานและยุทธศาสตร์ กองแผนงาน

วิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์ข้อมูลที่ดินและแผนที่แห่งชาติ สู่การบริการที่เป็นเลิศ”

พันธกิจ

1. บริหารจัดการข้อมูลที่ดินและแผนที่เพื่อสนับสนุนการนำไปใช้ประโยชน์ทุกภาคส่วน
2. ให้บริการเกี่ยวกับที่ดิน เพื่อคุ้มครองสิทธิในที่ดินของประชาชนด้วยความถูกต้องและเป็นธรรม
3. บริหารจัดการที่ดินของรัฐให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด
4. ส่งเสริมและดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ค่านิยมองค์กร

“น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งผลสัมฤทธิ์ รักสามัคคี มีจิตบริการ ยึดมั่นจริยธรรม”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาระบบการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน เพื่อความมั่นคงในการถือครองที่ดิน

❖ เป้าประสงค์

- 1.1 ประชาชนได้รับการยอมรับในสิทธิการถือครองและการทำประโยชน์ในที่ดิน

❖ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- จำนวนโฉนดที่ออกให้แก่ประชาชน 400,000 แปลง
- ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

กลยุทธ์

- (1) เร่งรัดการออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้มีสิทธิในการถือครองที่ดินตามกฎหมาย
- (2) พัฒนาระบบบริหารจัดการแผนที่ให้สอดคล้องทันการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี

โครงการ/ผลผลิต/กิจกรรม

1. โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
2. การจัดทำและให้บริการแผนที่ระบบดิจิทัล

❖ เป้าประสงค์

- 1.2 จัดทำมาตรฐานการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน

❖ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- จำนวนเรื่องที่พิจารณามาตรฐานการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน

กลยุทธ์

- (1) ส่งเสริมการออกกระเปียบหรือวางแนวทางการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน
- (2) พัฒนาระบบบริหารจัดการมาตรฐานการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน

โครงการ/ผลผลิต/กิจกรรม

1. การวางมาตรฐานการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน
2. จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินของรัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุด

❖ เป้าประสงค์

2.1 ที่ดินของรัฐมีแนวเขตที่ชัดเจน ใช้แก้ปัญหาบุกรุก ลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

❖ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- จำนวนแปลงที่ดินของรัฐที่ได้รับการรังวัดเพื่อออกและตรวจสอบหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง 6,000 แปลง
- ที่ดินของรัฐที่ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง แล้วมีการดูแลการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

❖ เป้าประสงค์

2.2 ที่ดินของรัฐได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

❖ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- จำนวนประชาชนที่ยากจนได้รับการจัดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยในที่ดินของรัฐ 44,000/220,000 ครัวเรือน/คน
- ประชาชนที่ได้รับการจัดที่ดินมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

กลยุทธ์

- พัฒนาระบบการคุ้มครองที่ดินของรัฐ (สาธารณประโยชน์)
- เร่งรัดการรังวัดและจัดทำแผนที่เพื่อแสดงแนวเขตที่ดินของรัฐ

โครงการ/ผลผลิต/กิจกรรม

1. โครงการรังวัดทำแผนที่เพื่อแสดงแนวเขตที่ดินของรัฐและควบคุมคุ้มครองที่ดินของรัฐ
2. การสำรวจที่ดินของรัฐและนำลงระวางแผนที่
3. การนำเข้าข้อมูลแผนที่รูปแปลงที่ดินของรัฐระบบดิจิทัล

กลยุทธ์

- พัฒนาระบบการจัดที่ดินให้แก่ประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน

โครงการ/ผลผลิต/กิจกรรม

1. การจัดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนที่ยากจน
2. การบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบงานบริการในสำนักงานที่ดิน

❖ เป้าประสงค์

- 3.1 ประชาชนมีความเชื่อมั่นในระบบงานทะเบียนที่ดินด้วยบริการที่ถูกต้อง รวดเร็ว โปร่งใส และเป็นธรรม

❖ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- จำนวนประชาชนที่รับบริการในสำนักงานที่ดิน 20.5 ล้านราย
- จำนวนประชาชนที่ได้รับการบริการดูแลหลักฐานทางทะเบียนที่ดิน จำนวน 33 ล้านแปลง
- ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่องานบริการของกรมที่ดิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

กลยุทธ์

- เร่งรัดพัฒนาระบบงานบริการของสำนักงานที่ดินให้อยู่ในระบบอิเล็กทรอนิกส์

โครงการ / ผลผลิต / กิจกรรม

1. โครงการปรับปรุงระบบการดูแลหลักฐานทางทะเบียนที่ดิน
2. โครงการปรับปรุงสถานที่ให้บริการประชาชนด้านอสังหาริมทรัพย์
3. โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศที่ดินเพื่อการบริหารจัดการระบบที่ดิน
4. การบริการด้านทะเบียนที่ดินในสำนักงานที่ดิน
5. การบริการด้านรังวัดในสำนักงานที่ดิน
6. การดูแลรักษาหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน
7. พัฒนาระบบบริการในสำนักงานที่ดินด้วยเทคโนโลยีและเครื่องมือทันสมัย
 - 7.1 โครงการจัดทำใบเสร็จรับเงินด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในสำนักงานที่ดิน
 - 7.2 โครงการพัฒนาระบบจ่ายคิวบริการและการรายงานผลการดำเนินงานในสำนักงานที่ดิน
 - 7.3 โครงการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์แม่ข่ายเพื่อจัดเก็บข้อมูลทะเบียนที่ดิน
 - 7.4 โครงการจัดหาระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สำหรับระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์
 - 7.5 โครงการเก็บรักษาข้อมูลจรรยาจรทางคอมพิวเตอร์
8. พัฒนาปรับปรุงระบบการรังวัดในสำนักงานที่ดิน
 - 8.1 โครงการพัฒนาระบบบริการข้อมูลด้านรังวัดและทำแผนที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์การตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

❖ เป้าประสงค์

4.1 บุคลากรกรมที่ดินมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการประชาชนอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม

❖ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- ร้อยละของบุคลากรได้รับการพัฒนาสมรรถนะที่กรมที่ดินกำหนด
- ร้อยละของบุคลากรที่ได้นำความรู้จากการจัดความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์

- พัฒนาศักยภาพบุคลากรโดยยึดหลักสมรรถนะและบริหารจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์กรมที่ดิน

โครงการ/ผลผลิต/กิจกรรม

1. การพัฒนาบุคลากร
2. * การเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
3. * การขับเคลื่อนโครงการภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

❖ เป้าประสงค์

4.2 พัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการบริหารและข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดิน

❖ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่ใช้บริการข้อมูลข่าวสารผ่านระบบสารสนเทศ

กลยุทธ์

- พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ

โครงการ/ผลผลิต/กิจกรรม

1. โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการเว็บไซต์
2. การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร
3. โครงการจัดหาอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยระบบสารสนเทศและเครือข่ายสื่อสารกรมที่ดิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : พัฒนาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศที่ดิน

❖ เป้าประสงค์

5.1 รัฐมีฐานข้อมูลที่ดินและแผนที่รูปแปลงที่ดินเป็นศูนย์กลางการให้บริการด้าน
ภูมิสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการด้านที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

❖ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

- จำนวนข้อมูลที่ดินและแผนที่รูปแปลงที่ดินที่จัดเก็บในระบบภูมิสารสนเทศ (GIS)
29,000,000 แปลง
- ร้อยละของข้อมูลที่ดินและแผนที่รูปแปลงที่ดินมีความครบถ้วน ถูกต้อง ไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 90

กลยุทธ์

- พัฒนาระบบการจัดการข้อมูลที่ดินและแผนที่รูปแปลงที่ดินและระบบเครือข่าย
รวมทั้งพัฒนารูปแบบการบริการในระบบสารสนเทศ

โครงการ/ผลผลิต/กิจกรรม

โครงการศูนย์ข้อมูลที่ดินและแผนที่แห่งชาติ

ความเชื่อมโยงของนโยบายรัฐบาล เป้าหมายการให้บริการกระทรวง / หน่วยงาน
และกลยุทธ์ที่กำหนดในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีดำเนินการ (ที่กำหนดในแผนการ บริหารราชการแผ่นดิน)	เป้าหมายการให้บริการ กระทรวง/หน่วยงาน
นโยบายที่ 4 สังคมและ คุณภาพชีวิต 4.5 นโยบายความมั่นคงของ ชีวิตและสังคม 4.5.2 สร้างหลักประกันความ มั่นคงในศักดิ์ศรีแห่ง ความเป็นมนุษย์ รวมถึง ให้โอกาสประชาชนที่มี ฐานะยากจนได้มีที่อยู่ อาศัยเป็นของตนเองฯ เป้าประสงค์เชิงนโยบาย ■ พัฒนาครอบครัว สตรี เด็ก และเยาวชนผู้ด้อยโอกาส คนยากจน คนพิการ ให้มี คุณภาพ และมีความมั่นคงใน ชีวิตตามหลักสิทธิมนุษยชน ตัวชี้วัด ■ ร้อยละของประชากรเป้าหมาย ที่เข้าถึงและได้รับการคุ้มครอง ทางสังคมตามมาตรฐานที่ กำหนด	■ สร้างโอกาสประชาชนที่มี ฐานะยากจนมีที่อยู่อาศัย ที่มั่นคงพร้อมกับการสร้าง อาชีพเพื่อให้สามารถดำรง ชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรีใน ความเป็นมนุษย์	■ เป้าหมายการให้บริการกระทรวง – ประชาชนที่ยากจนได้รับการจัด ที่ดินและที่อยู่อาศัย เพื่อการ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ■ เป้าหมายการให้บริการหน่วยงาน – ประชาชนที่ยากจนได้รับการจัด ที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย ตัวชี้วัด 1. จำนวนแปลงที่ดินที่ประชาชนได้รับ การจัดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย 2. ประชาชนที่ได้รับการจัดที่ดินมี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีดำเนินการ (ที่กำหนดในแผนการ บริหารราชการแผ่นดิน)	เป้าหมายการให้บริการ กระทรวง/หน่วยงาน
นโยบายที่ 5 ที่ดินทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม 5.4 สร้างความเป็นธรรมและ ลดความเหลื่อมล้ำในการ ใช้ประโยชน์ที่ดินและ ทรัพยากรธรรมชาติ เป้าประสงค์เชิงนโยบาย ■ พัฒนาระบบการจัดการข้อมูล ที่ดินและแผนที่รูปแปลงที่ดิน ในระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) ■ สามารถดำเนินการเพื่อให้เกิด การกระจายการถือครองที่ดิน ที่เป็นธรรมและยั่งยืน และมี การใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐ อย่างเหมาะสม ตัวชี้วัด ■ รัฐมีฐานข้อมูลที่ดินและแผนที่ รูปแปลงที่ดินที่ให้บริการใน ระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) ■ ความสำเร็จในการจัดทำ ระบบฐานข้อมูลที่ดินของ ประเทศไทย ■ จำนวนรายของราษฎรที่ได้รับ การพิสูจน์ที่ดิน ■ จำนวนชุมชนที่ได้รับการ รับรองสิทธิการใช้ที่ดินของรัฐ	■ เร่งรัดการรังวัดและจัดทำ แผนที่เพื่อแสดงแนวเขต ที่ดินของรัฐ ■ พัฒนาระบบการจัดการทำ แผนที่ให้สอดคล้อง ทันการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยี ■ พัฒนาระบบการจัดการ ข้อมูลที่ดินและแผนที่ รูปแปลงที่ดิน ■ เร่งรัดการออกโฉนดที่ดิน ให้แก่ผู้มีสิทธิในการ ถือครองที่ดินตามกฎหมาย ■ พัฒนาระบบการ คุ้มครองที่ดินของรัฐ (สาธารณประโยชน์)	■ เป้าหมายการให้บริการ กระทรวง – ประชาชนได้รับสิทธิการ ถือครองที่ดิน การใช้ประโยชน์ ที่ดินของรัฐได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งได้รับการด้านข้อมูล ที่ดินและแผนที่ด้วยระบบ ภูมิสารสนเทศ (GIS) ■ เป้าหมายการให้บริการ หน่วยงาน 1. ประชาชนได้รับการยอมรับใน สิทธิการถือครองและการใช้ ประโยชน์ในที่ดิน 2. ที่ดินของรัฐมีแนวเขตที่ชัดเจน ใช้แก้ไขปัญหาบุกรุก ลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขต ที่ดินของรัฐ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีดำเนินการ (ที่กำหนดในแผนการ บริหารราชการแผ่นดิน)	เป้าหมายการให้บริการ กระทรวง/หน่วยงาน
		3. รัฐมีฐานข้อมูลที่ดินและแผนที่ รูปแปลงที่ดินที่ให้บริการในระบบ ภูมิสารสนเทศ (GIS) และสนับสนุน การดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล ด้านต่างๆ ■ ตัวชี้วัด 1. จำนวนโฉนดที่ดินที่ออกให้แก่ ประชาชน 2. ประชาชนมีความพึงพอใจในการ ให้บริการ 3. จำนวนแปลงที่ดินของรัฐที่ได้รับ การรังวัดเพื่อออกและตรวจสอบ หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง 4. ร้อยละของที่ดินของรัฐที่ออก หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแล้ว มีการดูแลการใช้ประโยชน์อย่าง เหมาะสม 5. จำนวนข้อมูลที่ดินและแผนที่ รูปแปลงที่ดินที่จัดเก็บในระบบ ภูมิสารสนเทศ (GIS) 6. ร้อยละของข้อมูลที่ดินและแผนที่ รูปแปลงมีความครบถ้วน ถูกต้อง

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีดำเนินการ (ที่กำหนดในแผนการ บริหารราชการแผ่นดิน)	เป้าหมายการให้บริการ กระทรวง/หน่วยงาน
นโยบายที่ 8 การบริหาร กิจการบ้านเมือง ที่ดี 8.1 ประสิทธิภาพการบริหาร ราชการแผ่นดิน เป้าประสงค์เชิงนโยบาย ■ ระบบบริหารงานภาครัฐมี ประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล ได้รับ ความเชื่อมั่นศรัทธาจาก ประชาชน	■ พัฒนาระบบราชการให้มี ความทันสมัย โดยเน้นการ บริหารเชิงกลยุทธ์และนำ เทคโนโลยีสารสนเทศ มาช่วยในการวางแผนการ ตัดสินใจ และการติดตาม ประเมินผล โดยคำนึงถึง ผลประโยชน์สูงสุดของ ประชาชน ■ พัฒนาศักยภาพของ หน่วยงานภาครัฐโดย ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อ ลดขั้นตอนการดำเนินงาน รวมทั้งจัดตั้งศูนย์บริการ ประชาชนที่มีประสิทธิภาพ ■ พัฒนาศักยภาพข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่าง ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีจิตสาธารณะและ รับผิดชอบต่อส่วนรวม	■ เป้าหมายการให้บริการ กระทรวง – ประชาชนมีความพึงพอใจใน การให้บริการและการ ดำเนินงานของหน่วยงานใน สังกัดกระทรวงมหาดไทย ■ เป้าหมายการให้บริการ หน่วยงาน – ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่องาน บริการภาครัฐในการคุ้มครองสิทธิ ในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีดำเนินการ (ที่กำหนดในแผนการ บริหารราชการแผ่นดิน)	เป้าหมายการให้บริการ กระทรวง/หน่วยงาน
ตัวชี้วัด ■ หน่วยงานของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 สามารถยกระดับคุณภาพมาตรฐาน และธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ■ ร้อยละความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนที่มีต่อภาครัฐเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ■ ค่าดัชนีสภาวะธรรมาภิบาลของประเทศไทยเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ■ ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการและการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ		ตัวชี้วัด 1. จำนวนประชาชนที่ได้รับบริการในสำนักงานที่ดิน ปีละ 5.5 ล้านราย 2. จำนวนประชาชนที่ได้รับการบริการดูแลหลักฐานทางทะเบียนที่ดิน จำนวน 33 ล้านแปลง 3. ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่องานบริการของกรมที่ดินไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

รายละเอียดเพิ่มเติมศึกษาได้จากเว็บไซต์กองแผนงาน

ข้อเสนอแนะ:แนวทางการป้องกัน แก้ไข หรือตรวจสอบ มิให้มีการถือครองที่ดินแทนคนต่างด้าว*

แนวทางป้องกันการถือครองที่ดินแทนคนต่างด้าว นั้น กรมที่ดินได้กำหนดมาตรการให้เจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติเพื่อเป็นการป้องกันและตรวจสอบไว้แล้ว ทั้งกรณีคนไทยมีคู่สมรสต่างด้าวซื้อที่ดิน และกรณีบริษัทที่มีคนต่างด้าวถือหุ้นขอซื้อที่ดิน (รายละเอียดปรากฏตามมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินแทนคนต่างด้าวตามหนังสือกรมที่ดิน ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๕.๒/ว ๒๓๖๑๓ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒) แต่ปัญหาเกี่ยวกับการถือครองที่ดินแทนคนต่างด้าว หากปราศจากการควบคุมจะเป็นการเสี่ยงต่อความมั่นคงของประเทศ ดังนั้นเมื่อเราต้องการสงวนที่ดินไว้ให้คนไทย แต่ในขณะเดียวกัน ปัจจุบันมีนโยบายเปิดเสรีทางการค้า การบริการ และการลงทุน นอกจากนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยจะต้องเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งต้องเปิดการลงทุนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีการเข้ามาลงทุน รวมถึงการเข้ามาถือครองที่ดินของคนต่างด้าวในประเทศไทย

เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการปัญหาการถือครองที่ดินของคนต่างด้าวที่เหมาะสมรวมทั้งให้สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ได้แก่ สภานายความ บริษัทที่ปรึกษากฎหมาย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมที่ดิน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นๆ โดยเห็นควรกำหนดมาตรการดังนี้

๑. กรณีรัฐมีนโยบายควบคุมการถือครองที่ดินของคนต่างด้าว

๑.๑ มาตรการระยะสั้น

๑.๑.๑ ขอความร่วมมือสภานายความ กำหนดเป็นข้อห้ามมิให้บริษัทที่ปรึกษากฎหมายให้ความช่วยเหลือสนับสนุนให้มีการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท โดยมีคนไทยถือหุ้นแทนคนต่างด้าว เพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมาย (กรมที่ดินได้มีหนังสือขอความร่วมมือสภานายความแล้ว)

๑.๑.๒ กรมที่ดินและกรมพัฒนาธุรกิจการค้าร่วมมือกันในด้านข้อมูลดังนี้

ก. ในการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ถ้ามีคนต่างด้าวถือหุ้นหรือเป็นกรรมการ ให้หน่วยงานของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าตรวจสอบหลักฐานที่มาของเงินซึ่งผู้ถือหุ้นคนไทยนำมาซื้อหุ้นโดยตรวจสอบหลักฐานการประกอบอาชีพและหลักฐานที่มาของเงินที่ซื้อหุ้นของคนไทยโดยละเอียด เพื่อให้ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า ไม่ได้ถือหุ้นแทนคนต่างด้าวก็จะสามารถลดปัญหาคนต่างด้าวจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทโดยให้คนไทยถือหุ้นแทน

ข. กรณีคนต่างด้าวร่วมกับคนไทยจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคล (โดยให้คนไทยถือหุ้นแทน) เพื่อรับโอนที่ดิน เมื่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าตรวจสอบว่า นิติบุคคลนั้นไม่มีผลประกอบการติดต่อกันจนครบหลักเกณฑ์ที่ต้องดำเนินการยกเลิกบริษัท หรือต้องยกเลิกบริษัทด้วยเหตุใดก็ตาม ให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าแจ้งกรมที่ดินเพื่อจำหน่ายที่ดินตามกฎหมายต่อไป

* นางปภาวดี ธรรมสนอง

นักวิชาการที่ดินชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการทะเบียนที่ดิน

ค. กรณีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าตรวจพบว่านิติบุคคลรายใด (ซึ่งรับโอนที่ดินขณะเป็นนิติบุคคลไทย) ได้กลายสภาพเป็นนิติบุคคลต่างด้าวแล้ว ให้แจ้งกรมที่ดินเพื่อตรวจสอบการถือครองที่ดินของบริษัทเหล่านั้น เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

๑.๑.๓ กรมที่ดินร่วมมือกับธนาคารแห่งประเทศไทย ตรวจสอบเส้นทางเดินของเงิน กรณีมีข้อสงสัยว่าเงินที่นำมาซื้อที่ดินเป็นเงินของคนต่างด้าว

๑.๑.๔ ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชนร่วมกันสอดส่องดูแล กรณีมีการซื้อขายที่ดินในท้องที่อย่างผิดปกติ และมีพฤติการณ์ถือที่ดินแทนคนต่างด้าว ให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อตรวจสอบและรายงานกระทรวงมหาดไทยต่อไป (กระทรวงมหาดไทยได้วางแนวทางปฏิบัติแล้วตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๕.๒/ว ๒๘๖๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒)

๑.๒ มาตรการระยะยาว

๑.๒.๑ ควรแก้ไขเพิ่มเติมคำจำกัดความ “คนต่างด้าว” ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้หมายความรวมถึงนิติบุคคลที่มีคนต่างด้าวเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการแทนนิติบุคคล

๑.๒.๒ เพิ่มอัตราโทษในการถือที่ดินแทนคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๑๑, ๑๑๒ และ ๑๑๓ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินให้สูงขึ้น เพื่อเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสูงพอที่จะให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวต่อบทลงโทษ เนื่องจากมาตรา ๑๑๑ และ ๑๑๓ มีอัตราโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ สำหรับมาตรา ๑๑๒ มีอัตราโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท โดยเพิ่มอัตราโทษให้ชำระค่าปรับซึ่งอาศัยฐานจากราคาประเมินที่ดิน และเพิ่มอัตราโทษจำคุกที่สูงขึ้น

๑.๒.๓ กรณีมีการตรวจสอบว่าเป็นการได้มาซึ่งที่ดินโดยฝ่าฝืนกฎหมายถือแทนคนต่างด้าวแล้วสั่งให้จำหน่ายไม่ว่าจะจำหน่ายเอง หรืออธิบดีกรมที่ดินใช้อำนาจจำหน่ายที่ดิน ให้เงินที่ได้มาจากการจำหน่ายอย่างน้อยครึ่งหนึ่งตกเป็นของรัฐ เพื่อเป็นการลงโทษทางด้านทรัพย์สินเพิ่มเติมจากโทษทางอาญา

๒. กรณีรัฐเปลี่ยนแปลงนโยบายให้สิทธิคนต่างด้าวเพิ่มขึ้น

เรื่องนี้มีการศึกษาไว้หลายแนวทาง เช่น

๒.๑ แก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องการเช่าทรัพย์สินตาม มาตรา ๕๔๐ ซึ่งกำหนดระยะเวลาเช่าที่แน่นอนสูงสุดไว้ไม่เกิน ๓๐ ปี และเมื่อครบกำหนด ๓๐ ปีแล้วคู่สัญญาสามารถต่อสัญญาอีก ๓๐ ปี นับแต่วันต่อสัญญา ซึ่งระยะเวลา ๓๐ ปีแรกถือเป็นระยะเวลาที่ไม่มากพอจะนำเงินมาลงทุน ส่วนการเช่าเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยระยะยาวเกินกว่า ๓๐ ปี ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้

ประกอบกับขณะนี้ยังไม่มีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาว่า การจดทะเบียนเช่าที่ดินสองสัญญาในคราวเดียวกัน (สัญญาละ ๓๐ ปี) หรือการจดทะเบียนต่อสัญญาเช่าโดยสัญญาเช่าฉบับแรกยังไม่ครบ ๓๐ ปี นั้นจะเป็นโมฆะหรือไม่ จึงควรแก้ไขกฎหมายโดยขยายระยะเวลาเช่าให้มากขึ้นกว่า ๓๐ ปี โดยขยายเป็น ๖๐ ปี หรือ ๙๐ ปี เพื่อลดการหลีกเลี่ยงกฎหมาย และส่งเสริมให้มีการนำเงินเข้ามาลงทุนได้อีกทางหนึ่ง

๒.๒ บัญญัติกฎหมายกำหนดเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้สิทธิคนต่างด้าวถือครองที่ดิน เนื่องจากเขตเศรษฐกิจพิเศษมีหลักการและเหตุผลมาจากความต้องการที่จะเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น โดยให้สิทธิพิเศษบางประการ และมอบอำนาจในการบริหารเป็นพิเศษ แยกจากหน่วยงานอื่นๆ และให้มีอำนาจในการดำเนินการกิจการต่างๆ รวมถึงการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีเขตทำนองเดียวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษทางด้านอุตสาหกรรม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ รวมถึงกรณีการได้มาซึ่งที่ดินของบริษัทต่างชาติที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน และคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอนุญาตให้ซื้อที่ดิน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

โดยให้สิทธิคนต่างด้าวซื้อที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา โดยนำเงินมาลงทุน ๑๐ ล้านบาท ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด (เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๙๖ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินซึ่งกำหนดให้คนต่างด้าวที่นำเงินมาลงทุน ๔๐ ล้านบาท มีสิทธิซื้อที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้หนึ่งไร่) หรือให้คนต่างด้าวมียสิทธิเช่าที่ดินเพื่ออยู่อาศัย ประกอบการพาณิชย์กรรม หรืออุตสาหกรรม ในระยะเวลา ๕๐ ปี โดยกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ ในทางเศรษฐกิจการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือด้านอื่น ๆ

๒.๓ สำหรับคนต่างด้าวที่ถือครองที่ดินโดยหลักเลียงกฎหมาย หลังจากที่ดินรัฐบัญญัติกฎหมายตามข้อ (๒.๑) และข้อ (๒.๒) แล้วต้องมีมาตรการลงโทษทางอาญาที่รุนแรง

มาตรการระยะยาวตามข้อ (๑.๒) นี้ถือว่าเป็นมาตรการที่ควบคุมอย่างเข้มงวด เพราะมาตรการ ดังกล่าวถือว่าเป็นการลดช่องว่างของกฎหมายได้ส่วนหนึ่ง ทั้งเพิ่มอัตราโทษทางอาญาแก่ผู้หลักเลียงกฎหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรการที่รุนแรง

สำหรับมาตรการตามข้อ (๒.๑) และข้อ (๒.๒) เป็นการผ่อนคลายเป็นลด การหลักเลียงการถือครองที่ดินโดยมิชอบ โดยให้คนต่างด้าวถือครองที่ดินได้ตามกฎหมายกำหนด ทั้งนี้เพราะเมื่อมีช่องทางให้เช่าที่ดินได้ในระยะยาวหรือการให้ถือครองที่ดินได้ในเขตที่กำหนดให้แล้ว ก็จะทำให้การถือครองที่ดินโดยหลักเลียงกฎหมายน้อยลง อีกทั้งจะเป็นผลดีต่อประเทศอีก เนื่องจากจะมีคนต่างประเทศเข้ามาอยู่และใช้จ่ายในประเทศไทยในระยะยาวและเพิ่มจำนวนมากขึ้น และทำให้ภาพพจน์การปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปในทางที่ดี

ดังนั้น รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายให้ชัดเจนว่า จะให้สิทธิคนต่างด้าวเพียงใด และมีหลักเกณฑ์อย่างไร ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผลดีและผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง รวมถึงการทำข้อตกลงการค้าเสรี การรวมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมถึงสภาพปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งแนวทางการบริหารจัดการการถือครองที่ดินของคนต่างด้าว ต้องแก้ไขปัญหาแบบแฝงในปัจจุบันอย่างเป็นระบบและเป็นแนวทาง ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม

เหตุจำเป็นอื่น...ที่ศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้*

●สาระสำคัญ

กรมป่าไม้ได้มีประกาศอนุญาตให้กองทัพบกเข้าใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนแล้ว ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย แต่เมื่อระหว่างนั้น กรมป่าไม้ได้มีหนังสือประสานงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น ประกอบกับราษฎรที่ถูกบุกรุกก็ได้มีการเรียกร้องสิทธิอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนด ถือเป็นกรณีมีเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลรับคำฟ้องไว้ พิจารณาได้ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี ปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

●หลักกฎหมาย/บรรทัดฐานที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของการกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย ต่อส่วนรวมและราชการต้องเสียไป ดังนั้นกรณีที่ฝ่ายปกครองได้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อ แก้ไขเยียวยาให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่และวิญญูชนทั่วไป ก็พึงคาดหมายได้ว่า จะได้รับการแก้ไขเยียวยา ประกอบกับผู้ที่ได้รับผลกระทบก็ได้มีการเรียกร้องสิทธิของตนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการตรวจสอบการกระทำของฝ่ายปกครองจะทำให้เกิดผลดีต่อระบบบริหารราชการแผ่นดิน จึงถือเป็นเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลปกครองมีอำนาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

●เหตุจำเป็นอื่น...ที่ศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้

พระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ กำหนดให้การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี โดยการฟ้อง คดีปกครองเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย จะต้องยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รับรู้ หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี การฟ้องคดี ปกครองต่อศาลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามกฎหมายแล้วศาลจะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง ไว้พิจารณา เว้นแต่ศาลจะเห็นว่าคดีปกครองที่ยื่นฟ้องนั้น จะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุ จำเป็นอื่น โดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ซึ่งในกรณีนี้ศาลจะรับคดีดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ ส่วนกรณีใดบ้างที่จะถือว่าเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลจะรับคำฟ้องไว้พิจารณา ได้นั้น ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป ดังเช่นตัวอย่างคำสั่ง ศาลปกครองสูงสุดที่ ๑๔๙/๒๕๕๓ ต่อไปนี้

ผู้ฟ้องคดี (จำนวน ๔๓ คน) ได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นต้นมา ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดี (กรมป่าไม้) ได้ออกประกาศเรื่อง กำหนดพื้นที่ให้ส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐเข้าใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ฉบับที่ ๖/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๑๔

* คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๑๔๙/๒๕๕๓

ที่มา...หนังสือหลักกฎหมายจากบทความสั้นคดีปกครองที่น่าสนใจ เล่ม ๔

มกราคม ๒๕๓๔ อนุญาตให้กองทัพบกเข้าใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาปางก่อ และป่าวังชมพูในท้องที่ตำบลสะเตียงและกิ่งอำเภอเขาค้อ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ไม่สามารถใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการ ตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยให้ผู้ถูก ฟ้องคดีพิจารณาจ่ายค่าทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่เห็นสมควร ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เป็น คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตาม กฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี ปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่มีการออกประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีแต่เมื่อยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๒ จึงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๑ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดว่า กรณีพิพาทเห็นควร ให้ดำเนินการตรวจสอบว่าได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่ง ชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ไปแล้วหรือไม่ อย่างไร และหากมีการดำเนินการแล้ว ราษฎรได้มีการดำเนินการ ต่อเนื่องประการใดหรือไม่ จำนวนที่รายราษฎรที่ยื่นคำร้องกล่าวอ้างสิทธิหรือทำประโยชน์ก่อนการ กำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติต้องเสียสิทธิหรือเสื่อมเสียประโยชน์จะต้องได้รับค่าทดแทนตามที่เห็น สมควร สำหรับราษฎรในพื้นที่ที่มีกรณีพิพาท หากมีการทำประโยชน์ก่อนการประกาศให้กองทัพบก เข้าใช้ประโยชน์จริง ควรได้รับค่าทดแทนจากกองทัพบกเฉพาะพื้นที่ที่จะใช้ประโยชน์และได้รับผล กระทบจริงตามที่เห็นสมควร จึงขอให้จังหวัดได้โปรดสั่งการเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องประสานงาน กับกองพลทหารม้าที่ ๑ เพื่อดำเนินการต่อไป ซึ่งจากหนังสือดังกล่าวประกอบกับการเรียกร้อง สิทธิอย่างต่อเนื่องของราษฎรที่ถูกบุกรุกที่ดินพิพาทต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นได้ว่า โดยวิสัยของ วิญญาณชนก็คงรอคอยต่อไปโดยคาดหวังว่าเรื่องที่ร้องขอจะได้รับการดำเนินการเสร็จสิ้นไปได้และ เชื่อว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะดำเนินการให้โดยไม่จำเป็นต้องฟ้องเป็นคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการฟ้องร้อง จนล่วงเลยกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ฟ้องคดี ซึ่งหากกรณีเป็นดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างจริง การดำเนินการของหน่วยงานทางปกครองย่อมถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางที่ไม่สมควร จึงควรจะต้องได้รับการตรวจสอบและแก้ไข ไม่ควรจะถูกละเว้นเพียงเพราะเงื่อนไขของการฟ้อง คดีในเรื่องของระยะเวลาในการฟ้องคดี โดยเฉพาะคดีนี้การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องเมื่อพ้นกำหนด ระยะเวลา หาได้ทำให้วัตถุประสงค์ของการกำหนดระยะเวลาในการฟ้องคดีซึ่งต้องการป้องกันมิให้ เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมและราชการต้องเสียไป ในทางตรงกันข้าม การที่องค์กรตุลาการเข้าไป ตรวจสอบการกระทำของฝ่ายปกครองกลับเป็นผลดีที่จะทำให้เกิดระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ดีเกิดขึ้น จึงสมควรที่ศาลปกครองจะได้เข้าไปตรวจสอบว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นหรือไม่ กรณีมีเหตุ จำเป็นอื่นที่รับไว้พิจารณาได้ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จากคดีดังกล่าวข้างต้นศาลปกครองได้วางหลักในเรื่องเหตุ จำเป็นอื่นที่ศาลจะรับคำฟ้องไว้พิจารณาว่า หากฝ่ายปกครองได้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อ แก้ไขเยียวยาให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ และโดยวิญญาณทั่วไปก็พึงคาดหมายได้ ว่า จะได้รับการแก้ไขเยียวยา ประกอบกับผู้ที่ได้รับผลกระทบก็ได้มีการเรียกร้องสิทธิของตนอย่าง ต่อเนื่องอีกทั้งการตรวจสอบการกระทำของฝ่ายปกครองจะทำให้เกิดผลดีต่อระบบบริหารราชการ แผ่นดิน กรณีถือเป็นเหตุจำเป็นอื่นตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้าราชการ กับ “การลา” ตามระเบียบของทางราชการ*

●สาระสำคัญ

กรณีข้าราชการไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการลา

กรณีแรก ข้าราชการมิได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการถึงยี่สิบสามวัน แต่ได้มีใบรับรองแพทย์มาแสดงโดยให้หยุดได้สิบวัน แม้จะเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการไปโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่ก็เป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน เป็นเพียงความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

กรณีที่สอง ข้าราชการได้รับอนุมัติหรือได้รับคำสั่งให้ไปฝึกอบรม แต่ไม่เข้ารับการอบรมตามคำสั่ง และไม่รายงานเหตุผลหรือเหตุขัดข้องให้ผู้บังคับบัญชาทราบ และมีได้เสนอหรือจัดส่งใบลาตามระเบียบว่าด้วยการลาของทางราชการ

●หลักกฎหมาย/บรรทัดฐานที่เกี่ยวข้อง

การใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องและนำมาปรับใช้กับระเบียบที่ทางราชการได้กำหนดไว้ การที่ไม่ได้พิจารณาข้อเท็จจริงอย่างรอบด้าน หรือมีการนำข้อเท็จจริงไปปรับใช้กับระเบียบของทางราชการโดยผิดพลาด ก็จะมีส่งผลให้คำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

●ข้าราชการ กับ “การลา” ตามระเบียบของทางราชการ

“จำขึ้นใจ : ข้าราชการ ข้าราชการของแผ่นดิน ต้องเป็นคนดีคนเก่ง” เป็นคำขวัญที่สำนักงาน ก.พ. ได้เผยแพร่เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการทุกคนปฏิบัติราชการไปด้วยความมีคุณธรรม มีจริยธรรม มีวินัย โปร่งใส และสร้างสรรค์ ทั้งต่อระบบงานราชการและการปฏิบัติตนเป็นข้าราชการอันเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลผู้เป็นข้าราชการด้วยกันและต่อประชาชนโดยทั่วไป การปฏิบัติตนให้เป็นข้าราชการที่ดีนั้นนอกจากจะต้องปฏิบัติตามปฏิบัติงานไปตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงและมีคุณภาพแล้ว การรักษาวินัยและปฏิบัติหน้าที่ไปตามระเบียบที่ทางราชการได้กำหนดไว้ก็ถือเป็นหน้าที่สำคัญที่ข้าราชการทุกคนจะต้องยึดถือและใส่ใจที่จะปฏิบัติ เช่น ระเบียบในเรื่องเกี่ยวกับการลา การเสนอ หรือการจัดส่งใบลานั้น ถือเป็นเรื่องใกล้ตัวและเป็นเรื่องที่มีระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางในการปฏิบัติอย่างชัดเจน และมีประเด็นที่น่าสนใจทั้งในแง่ของการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาอนุญาต หรือการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการลา หรือการขาดราชการโดยมิได้ลา จนกระทั่งมีการดำเนินการทางวินัย และในแง่ของข้าราชการทุกคนที่ต้องดำเนินการตามระเบียบของทางราชการในเรื่องเกี่ยวกับการลา คดีที่ยกมาเป็นตัวอย่างต่อไปนี้ จะเป็นอุทธรณ์คดีดีสำหรับข้าราชการที่ประสงค์จะลาป่วยว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบและป้องกันมิให้เกิดปัญหาลาป่วยใหญ่โตจนกระทั่งถูกตั้งกรรมการ

* คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๕๙/๒๕๕๒ และ อ. ๑๐๓/๒๕๕๓

ที่มา...หนังสือหลักกฎหมายจากบทความสันคดีปกครองที่น่าสนใจ เล่ม ๔

สอบสวนทางวินัยกระทำความผิดจนสถานะความเป็นข้าราชการ และเป็นอุทธรณ์สำหรับผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ใช้อำนาจในการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยที่นอกจากจะต้องพิจารณาถึงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้แล้ว การพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดรอบคอบสมเหตุ สมผล เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองก็ถือเป็นเรื่องสำคัญที่ละเลยไม่ได้

กรณีแรก การใช้อำนาจออกคำสั่ง ไล่ข้าราชการออกจากราชการโดยไม่ได้พิจารณาหลักฐานในรับรองแพทย์ ทำให้ปรับข้อเท็จจริงเข้ากับข้อกฎหมายโดยผิดพลาด

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีเคยเป็นข้าราชการ แต่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เนื่องจากมิได้มาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้บังคับบัญชาจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และผลจากการสอบสวนเห็นว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการเกินกว่าสิบห้าวัน ซึ่งแม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าป่วยโดยนำใบรับรองแพทย์มาแสดง แต่แพทย์ให้ปากคำว่าผู้ป่วยสามารถเดินทางไปในที่ต่างๆ ได้ จึงย่อมสามารถเดินทางมาขึ้นใบลาตามระเบียบได้ และใบรับรองแพทย์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีหยุดพักรักษาตัวเพียงสิบวันเท่านั้น พฤติการณ์จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล) จึงมีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ยื่นอุทธรณ์ แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (นายกรัฐมนตรี) พิจารณาแล้วก็มีความสั่งยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบแล้วว่ามีอาการเจ็บป่วยและได้ยื่นใบลาป่วยตามระเบียบแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาป่วย ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่าไม่เป็นธรรม และนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้มาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และได้อ้างว่าเมื่อกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติก็ได้ยื่นใบลาป่วยแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาต ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นใบลาป่วย กรณีเห็นว่าแม้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบลาป่วยแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลา หรือกรณีผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นใบลาป่วยก็ตาม โดยพฤติการณ์ย่อมถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ละทิ้งหน้าที่ราชการแล้ว แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหลักฐานเกี่ยวกับใบรับรองแพทย์จำนวนสองฉบับ โดยฉบับแรกให้ผู้ฟ้องคดีหยุดพักพ่อนตั้งแต่วันที่ ๕ ถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และใบรับรองแพทย์ฉบับที่สองตั้งแต่วันที่ ๑๐ ถึงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ รวมสิบวัน ดังนั้นการที่ผู้ฟ้องคดีมิได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๕ ถึงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ จึงเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการเพราะเหตุเจ็บป่วยโดยมีหลักฐาน คือ ใบรับรองแพทย์ กรณีจึงรับฟังได้ว่ามีเหตุผลอันสมควร แต่สำหรับวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ รวมเป็นสิบสามวันที่ผู้ฟ้องคดีมิได้มาปฏิบัติราชการนั้นแม้จะเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการไปโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่ก็เป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน พฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเพียงไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ โดยไม่ได้ยื่นใบลาป่วยในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ และไม่อุทธรณ์เวลาของตนให้แก่ราชการโดยละทิ้งหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นเพียงความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ทำให้คำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ที่สั่งให้ยกอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามไปด้วย จึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และให้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำพิพากษา (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๕๙/๒๕๕๒)

กรณีที่สอง ข้าราชการไม่ปฏิบัติหน้าที่ไปตามระเบียบของทางราชการในเรื่องเกี่ยวกับการเสนอหรือการจัดส่งใบลา

ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการ แต่มิได้มาปฏิบัติราชการในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ และได้ยื่นใบลาป่วยภายหลังวันที่ผู้ฟ้องคดีมาปฏิบัติราชการ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ (อธิบดีกรมคุมประพฤติ) ได้อนุมัติคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการฝึกอบรมหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเพื่อการบริหารราชการยุคใหม่ รุ่นที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๔ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๕ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้เข้ารับการอบรมในวันดังกล่าวและมิได้ไปปฏิบัติราชการ ทั้งมิได้ยื่นใบลาป่วยภายหลังวันที่มาปฏิบัติราชการอีกเช่นกัน หลังจากนั้น ในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบลาป่วยโดยอ้างว่าหลงลืม แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ (หัวหน้าสำนักงานคุมประพฤติประจำศาล) ได้รับใบลาป่วย ของผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งไม่อนุญาต และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการเฉพาะรายเฉพาะส่วนที่เลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีขาดราชการโดยไม่เหตุผลอันสมควร และเป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์การเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้มาปฏิบัติราชการในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ และมีได้เสนอใบลาป่วยในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ แต่กลับเสนอใบลาป่วยภายหลังจากวันแรกที่ผู้ฟ้องคดีมาปฏิบัติราชการหลังการลาป่วยถึง ๔๒ วัน กรณีถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่งของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดว่า ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาป่วยให้เสนอหรือจัดส่งใบลา ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๖ว และผู้บังคับบัญชาได้เคยตกเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรให้ปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัดถึงสองครั้งจึงถือได้ว่าเป็นการละเลยต่อหน้าที่ที่จะต้องเสนอหรือจัดส่งใบลาป่วย การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาป่วยจึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และการที่ผู้ฟ้องคดีไม่เข้ารับการอบรมตามคำสั่งโดยมิได้แจ้งเหตุขัดข้องกับทั้งมิได้ไปปฏิบัติราชการในวันดังกล่าวโดยมิได้ยื่นใบลาตามระเบียบของทางราชการ โดยอ้างว่าเป็นไข้หวัดและหลงลืม นั้น เห็นว่า การที่ข้าราชการได้รับอนุมัติหรือได้รับคำสั่งให้ไปฝึกอบรมข้าราชการ ผู้นั้น มีหน้าที่ต้องเข้ารับการฝึกอบรมตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หากไม่สามารถเข้ารับการอบรมตามคำสั่งได้ต้องรายงานเพื่อชี้แจงถึงเหตุผลหรือเหตุขัดข้องให้ผู้บังคับบัญชาทราบก่อนกำหนดวันฝึกอบรม หรือหากมีเหตุจำเป็นก็ให้แจ้งในวันฝึกอบรมหรือภายหลังฝึกอบรมทันทีที่สามารถปฏิบัติได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องรายงานต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อย่างช้าในวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นวันแรกที่ผู้ฟ้องคดีมาปฏิบัติ

ราชการ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้รายงานถึงเหตุผลหรือเหตุขัดข้องที่ไม่สามารถเข้ารับการฝึกอบรมได้กับทั้งมิได้ไปปฏิบัติราชการและมิได้เสนอหรือจัดส่งใบลาตามระเบียบว่าด้วยการลาของทางราชการ โดยอ้างว่าป่วยเป็นไข้หวัดและหลังลิ่ม ทั้งที่ทราบระเบียบของทางราชการเป็นอย่างดี กรณีถือได้ว่าไม่มีเหตุผลสมควรรับฟังได้เมื่อการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่นุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาป่วยเป็นการกระทำที่ขัดด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ฟ้องคดีไม่เข้าอบรมและมิได้ไปปฏิบัติราชการในวันดังกล่าวเป็นกรณีที่ไม่มีความสมควรรับฟังได้ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการในครึ่งปีที่แล้วมาและถือเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามมาตรา ๓/๑ และมาตรา ๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบด้วยข้อ ๓ (๔) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้น เงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ และไม่มีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษที่จะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามข้อ ๑๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับเดียวกัน การมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่ขัดด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๐๓/๒๕๕๓) คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดทั้งสองเรื่องข้างต้น แสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ซึ่งแม้จะไม่มีกฎหมายกำหนดรูปแบบหรือแนวปฏิบัติในเรื่องของการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อใช้ในการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครอง โดยเฉพาะ แต่มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ได้กำหนดถึงหลักเกณฑ์ในส่วนที่เกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงว่า เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมและต้องดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง และเมื่อได้ข้อเท็จจริงอย่างครบถ้วนแล้ว ผู้มีอำนาจหน้าที่ก็ต้องใช้อำนาจอย่างถูกต้องภายใต้กฎหมายที่ให้อำนาจในเรื่องนั้น หรือหากกฎหมายให้เป็นดุลพินิจก็ต้องใช้โดยคำนึงถึงข้อเท็จจริงเฉพาะกรณีอย่างรอบด้าน กล่าวคือ ต้องนำข้อเท็จจริงหรือปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาและปรับเข้ากับองค์ประกอบความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งหากไม่มีการพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างรอบด้าน หรือมีการนำข้อเท็จจริงที่ได้มาปรับเข้ากับบทบัญญัติของกฎหมายโดยผิดพลาด ก็จะส่งผลให้การใช้อำนาจออกคำสั่งทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ดังเช่นกรณีแรกซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏชัดว่าข้าราชการมิได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการถึงยี่สิบสามวัน แต่ก็มีใบรับรองแพทย์มาแสดงโดยให้หยุดได้สิบวัน ซึ่งถือว่ามีความสมควรที่ทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ได้ เมื่อปรับข้อเท็จจริงดังกล่าวกับบทบัญญัติของมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑) กรณีจึงถือไม่ได้ว่าบุคคลผู้นั้นละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเกินกว่าสิบห้าวัน ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาออกคำสั่งว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ประการหนึ่งของข้าราชการที่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ทางราชการได้กำหนดไว้ เพราะหากละเลยไม่เอาใจใส่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับหรือกฎเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด

ดังเช่นกฎระเบียบในเรื่องเกี่ยวกับการลาและการยื่นใบลา หากมิได้ปฏิบัติก็จะถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ซึ่งผลที่เกิดขึ้น นอกจากจะกระทบต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนแล้ว ยังอาจส่งผลให้ข้าราชการผู้นั้น มีความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการอีกด้วย และเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดหลักการสำคัญทั้งในส่วนที่เป็น “ข้อปฏิบัติ” ให้ข้าราชการทุกคนต้องปฏิบัติตาม เช่น มาตรา ๘๒ (๒) ได้กำหนดให้ข้าราชการต้องปฏิบัติหน้าที่ไปตามกฎหมาย กฎและระเบียบของทางราชการ ฯลฯ และในส่วนที่เป็น “ข้อห้าม” ที่กำหนดให้ข้าราชการทุกคนต้องไม่กระทำ เช่น มาตรา ๘๓ (๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ฯลฯ และหากไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติหรือฝ่าฝืนข้อห้าม ย่อมถือว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ข้าราชการจึงต้องจำให้ขึ้นใจด้วยเหมือนกันว่า “ต้องไม่ละเลยข้อปฏิบัติต้องไม่ฝ่าฝืนข้อห้าม หากไม่ปฏิบัติ หากฝ่าฝืน จะถือว่ากระทำผิดวินัย” แน่นนอนจากที่กล่าวมานับเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ดีทั้งต่อตัวผู้บังคับบัญชาในฐานะข้าราชการผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองที่ต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างรอบด้านและนำข้อเท็จจริงที่ได้ไปปรับเข้ากับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอย่างถูกต้อง และเป็นแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดีต่อข้าราชการในเรื่องเกี่ยวกับกฎระเบียบในเรื่องของการเสนอและจัดส่งใบลาที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่ทางราชการได้กำหนด ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติ “หน้าที่” ในฐานะข้าราชการที่ดีเป็นไปด้วยความถูกต้องและเหมาะสม

สิทธิการลา กับ สำเนิกรับผิดชอบต่อหน้าที่ราชการ*

●สาระสำคัญ

การที่ผู้ฟ้องคดีป่วยและได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ใต้บังคับบัญชานำสมุดบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการไปให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อที่โรงพยาบาลในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีพักรักษาตัวเป็นระยะเวลา รวม ๕ วัน โดยไม่ยื่นใบลาป่วย เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

●หลักกฎหมาย/บรรทัดฐานที่เกี่ยวข้อง

ข้าราชการที่ป่วยจะต้องยื่นใบลาป่วยตามระเบียบที่ทางราชการได้กำหนดไว้ การไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการและจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ราชการกำหนดไว้ เป็นความผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

●สิทธิการลา กับ สำเนิกรับผิดชอบต่อหน้าที่ราชการ

แม้ว่าการลาจะเป็นสวัสดิการประเภทหนึ่งที่ข้าราชการทุกคนพึงได้รับจากทางราชการ แต่ถ้าหากปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการก็อาจจะเป็นความผิดทางวินัยได้ ดังนั้น จึงควรศึกษาระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้ดี เพราะจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการที่ได้วางไว้อย่างเคร่งครัด ดังเรื่องที่จะนำมาเป็นกรณีศึกษาดังต่อไปนี้

โดยข้อเท็จจริงมีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและธรรมเนียมของทางราชการ และฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ อันเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ โดยมีพฤติการณ์ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหลายประการ กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีป่วยเข้ารับรักษาในโรงพยาบาลรวม ๔ วัน โดยไม่ปรากฏเอกสารการลาป่วยแต่อย่างใด และในระหว่างที่ป่วยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในสมุดบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการ โดยมีเจ้าหน้าที่นำสมุดบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการและเอกสารราชการอื่นๆ ไปให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในขณะที่รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล เมื่อทำการสอบสวนเสร็จผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายกเทศมนตรี) จึงมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงนำคดีมาฟ้องศาลปกครองศาลปกครองสูงสุด วินิจฉัยว่า ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ บัญญัติว่า ให้นากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่พนักงานเทศบาลโดยอนุโลม ... ซึ่งตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ข้าราชการ

* คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๓/๒๕๕๓

ที่มา...หนังสือหลักกฎหมายจากบทความสันคดีปกครองที่น่าสนใจ เล่ม ๔

พลเรือนสามัญต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนตามข้อบังคับที่ ก.พ. กำหนด และตามข้อ ๑๓/วรรคหนึ่ง ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาของพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า พนักงานเทศบาลซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนในวันทีลา เว้นแต่กรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้ในการปฏิบัติราชการโดยปกติทั่วไป ข้าราชการต้องมาปฏิบัติราชการยังสถานที่ปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้นๆ และเพื่อเป็นหลักฐานว่าได้มาปฏิบัติราชการ จึงได้มีระเบียบและธรรมเนียมปฏิบัติให้ข้าราชการลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ณ สถานที่ปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกวัน

ในกรณีของผู้ฟ้องคดี ข้อเท็จจริงเป็นที่ยอมรับแล้วว่าผู้ฟ้องคดีป่วยเข้ารับการรักษาตัวในสถานพยาบาล แต่เพื่อสร้างหลักฐานว่ามาปฏิบัติราชการจึงได้ให้ผู้ใต้บังคับบัญชานำสมุดลงลายมือชื่อมาให้ผู้ฟ้องคดีลงนาม ณ สถานพยาบาล โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามืองานเร่งด่วนต้องปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วมจึงต้องกระทำการเช่นนั้น ศาลเห็นว่าเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีเอง จะได้ไม่ต้องเสียวันลาซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี และในฐานะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการระดับบริหารที่ต้องปกครองดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา ยิ่งเป็นการไม่สมควรที่จะประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเอาเยี่ยงอย่าง นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีป่วยก็มีระเบียบกฎหมายอยู่แล้วที่จะต้องให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทน อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้นการที่ผู้ฟ้องคดีได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี นำสมุดบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการไปให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อที่โรงพยาบาลในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีพักรักษาตัวเป็นระยะเวลา รวม ๕ วัน ซึ่งเป็นวันเปิดทำการของราชการโดยไม่ยื่นใบลาป่วยตามข้อ ๑๓/วรรคหนึ่ง ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาของพนักงานเทศบาลฯ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติไม่ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการ และจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๓/วรรคหนึ่ง ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาของพนักงานเทศบาลฯ กรณีจึงถือได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ประกอบกับมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาลฯ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีก็เป็นโทษสถานเบาอยู่แล้ว คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๓/๒๕๕๓) ข้าราชการย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องรักษา “วินัย” อย่างเคร่งครัด หากเมื่อใดที่ประพฤติหรือปฏิบัติฝ่าฝืน “วินัย” แล้ว จึงต้องได้รับโทษตามสมควรแก่กรณี ยิ่งเป็นผู้บังคับบัญชาระดับผู้บริหารก็ยิ่งสมควรที่จะประพฤติปฏิบัติให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเอาผลประโยชน์ของทางราชการเป็นที่ตั้งมากกว่าเอาผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง

ประชาชนจะก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำสาธารณะประโยชน์ได้หรือไม่*

●สาระสำคัญ

ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างเขื่อนกั้นลำน้ำสาธารณะประโยชน์ เมื่อเจ้าท่าออกคำสั่งให้รื้อถอน ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เนื่องจากมีบุคคลอีกหลายรายกระทำการในลักษณะเดียวกันแต่ไม่ถูกดำเนินคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ซึ่งศาลวินิจฉัยว่าไม่เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เพราะจะถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมได้ ต้องเป็นกรณีที่บุคคลใดมีสิทธิตามกฎหมายแล้วถูกกีดกันไม่ให้ได้รับสิทธินั้น

●หลักกฎหมาย/บรรทัดฐานที่เกี่ยวข้อง

การที่บุคคลใดจะกล่าวอ้างว่ามีการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมได้ ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นมีสิทธิตามกฎหมายแล้วถูกกีดกันไม่ให้ได้รับสิทธินั้น ดังนั้นการที่มีผู้กระทำความผิดหลายรายแต่มีเพียงบางรายถูกดำเนินคดี จึงไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เพราะไม่มีบุคคลใดที่จะอ้างสิทธิในการกระทำความผิดได้

●ประชาชนจะก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำสาธารณะประโยชน์ได้หรือไม่

น้ำเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นการอุปโภคหรือบริโภคต่างก็มีน้ำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญจึงไม่น่าแปลกใจที่วิถีชีวิตของคนทุกคนต่างก็ผูกพันกับแม่น้ำลำธาร แต่อย่างไรก็ตาม ใ้ว่าทุกคนจะมีสิทธิทำอะไรร่วมกับแม่น้ำลำธารซึ่งเป็นทรัพยากรที่ทุกคนมีสิทธิจะใช้ร่วมกันได้ เพราะถ้าหากการใช้แม่น้ำลำธารของตนนั้น ส่งผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลอื่นหรือทำให้บุคคลอื่นเดือดร้อนหรือเสียหาย รัฐย่อมมีหน้าที่ควบคุมดูแลหวงห้ามไม่ให้บุคคลใดทำให้เกิดความเสียหายแก่ลำธารหรือล่วงล้ำลำน้ำสาธารณะโดยไม่ชอบ และหากยังมีการกระทำความผิดดังกล่าว หน่วยงานของรัฐก็มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดการกระทำนั้นได้ ดังตัวอย่างจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓/๑/๒๕๕๓ ดังนี้

กรณีนี้ผู้ฟ้องคดีได้เช่าที่ดินวัดชุมพล (วัดร้าง) เพื่อปลูกบ้านที่อยู่อาศัย โดยทางทิศเหนือของที่ดินติดกับคลองเพนียดซึ่ง มีน้ำไหลลงแม่น้ำลพบุรี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ทำการก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตปิดปากคลองเพนียดโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเขื่อนนี้ตั้งอยู่นอกเขตที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีเช่าและไม่ได้อยู่ในเขตที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครองและเป็นทางสัญจรของประชาชนที่ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หัวหน้าสำนักงานการขนส่งทางน้ำ สาขาอยุธยา จึงมีคำสั่งให้รื้อถอนเขื่อนดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าบริเวณที่สร้างเขื่อนอยู่ในเขตพื้นที่ของที่ดินที่เช่าและเป็นที่ยอมรับมติแล้ว นอกจากนี้ยังมีชาวบ้านปลูกสร้างเขื่อนในลักษณะเดียวกันอีกหลายรายแต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้มีคำสั่งให้รื้อถอน ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่าคำสั่งให้รื้อถอนเขื่อนดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการเลือกปฏิบัติ จึงฟ้องต่อศาลปกครองขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

* คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓/๑/๒๕๕๓

ที่มา...หนังสือหลักกฎหมายจากบทความสันติคดีปกครองที่น่าสนใจ เล่ม ๔

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า บริเวณที่เป็นเขื่อนพิพาทยูนอกเขตวัดชุมพล (วัดร้าง) และอยู่ติดกับแม่น้ำลพบุรี ซึ่งตั้งอยู่นอกเขตที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีเช่าและไม่ได้อยู่ในเขตที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครอง แม้คลองเพนียดจะขึ้นขึ้นแต่ก็ยังคงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่สามารถรุกล้ำไปใช้ประโยชน์สร้างสิ่งปลูกสร้างอื่นใดได้ หากไม่ได้รับอนุญาต การก่อสร้างเขื่อนกันน้ำเขาดังกล่าวจึงเป็นการก่อสร้างล่วงล้ำน้ำที่ขัดต่อข้อ ๔ (๕) ค. ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ และเป็นสิ่งก่อสร้างที่เจ้าท่าไม่อาจออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างรุกล้ำลำน้ำได้ จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหรือถอนเขื่อนพิพาทยจึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว และแม้จะรับฟังได้ว่าบริเวณที่ดินที่ก่อสร้างเขื่อนพิพาทยจะเป็นที่งอกริมตลิ่งตามที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีดังกล่าวอ้างก็ตาม แต่ที่งอกริมตลิ่งเป็นทรัพย์สินของเจ้าของที่ดินแปลงนั้น มิใช่เป็นของผู้เช่าที่ดิน เมื่อไม่ได้อยู่ในเขตเช่าของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครองอันอาจขออนุญาตสร้างเขื่อนได้ อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่ง ที่เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมไม่ได้ เพราะกรณีที่จะถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมได้นั้นต้องเป็นกรณีที่บุคคลใดมีสิทธิตามกฎหมายแล้วถูกกีดกันไม่ให้ได้รับสิทธินั้น จึงจะถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมแต่การที่มีบุคคลกระทำความผิดกฎหมายหลายราย แต่มีเพียงบางรายที่ถูกดำเนินคดี จะอ้างว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมไม่ได้ แต่อาจกล่าวหาได้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดเท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่าอยู่ระหว่างการตรวจสอบรายชื่อผู้ฝ่าฝืน กรณีจึงไม่เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมจากคดีข้างต้นศาลปกครองสูงสุดวางหลักกฎหมายได้ ๓ ประการ กล่าวคือ

(๑) ล้ำคลองสาธารณะที่ดินขึ้นยังคงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน บุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่สามารถรุกล้ำเข้าไปใช้ประโยชน์สร้างสิ่งปลูกสร้างในบริเวณดังกล่าวได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖

(๒) ที่งอกริมตลิ่งของที่ดินแปลงใด เป็นทรัพย์สินของเจ้าของที่ดินแปลงนั้น หากการเช่าที่ดินไม่ครอบคลุมไปถึงที่งอกริมตลิ่ง ด้วย ผู้เช่าที่ดินย่อมไม่มีสิทธิครอบครองที่งอกริมตลิ่ง

(๓) การที่บุคคลใดจะกล่าวอ้างว่ามีการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นมีสิทธิตามกฎหมายแล้วถูกกีดกันไม่ให้ได้รับสิทธินั้น แต่การที่มีบุคคลกระทำความผิดกฎหมายหลายราย แต่มีเพียงบางรายที่ถูกดำเนินคดี ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เพราะไม่มีบุคคลใดที่จะอ้างสิทธิในการกระทำความผิดได้

ละเมิด ... ที่ไม่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน*

●สาระสำคัญ

เทศบาลกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีโดยขุดตักดินและหินในที่ดินซึ่งผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครอง ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการปลดเปลื้องการรบกวนอันเป็นการละเมิด และมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้มีคำขอให้เทศบาลชดเชยค่าเสียหาย จึงเป็นคดีไม่มีทุนทรัพย์และศาลไม่อาจมีคำสั่งดังกล่าวได้ ส่วนคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้เทศบาลแก้ไขปรับปรุงที่ดินให้มีสภาพดังเดิมนั้น ศาลมีอำนาจสั่งให้เทศบาลขนย้ายขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลออกไปจากที่ดินขุดตักดินที่ปนเปื้อนขยะออกไป และทำการปรับสภาพที่ดินให้มีสภาพดังเดิม อันเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่เทศบาลจะต้องดำเนินการ

●หลักกฎหมาย/บรรทัดฐานที่เกี่ยวข้อง

การที่หน่วยงานทางปกครองมีหน้าที่ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนนั้นจำเป็นต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อไม่ให้เอกชนได้รับความเสียหายโดยไม่จำเป็นและหากเกิดความเสียหายขึ้น หน่วยงานทางปกครองนั้นจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำละเมิดของตน รวมทั้งป้องกันมิให้เกิดการกระทำละเมิดนั้นขึ้นอีกด้วย

●ละเมิด ... ที่ไม่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน

ความต้องการของมนุษย์ในสังคมโดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็นความต้องการส่วนตัวและความต้องการส่วนรวม เมื่อมนุษย์ได้อยู่รวมกันเป็นชุมชน เป็นเมือง หรือเป็นประเทศ ก็มีความต้องการบางอย่างร่วมกันซึ่งเป็นความต้องการส่วนรวมหรือประโยชน์มหาชน จึงเป็นหน้าที่ที่รัฐจะต้องดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมดังกล่าว โดยภารกิจประการหนึ่งของรัฐก็คือ การบำรุงส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทางด้านการสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการต่างๆ แต่ในการจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างนั้นก็เสี่ยงไม่ได้ที่จะส่งผลกระทบต่อเอกชน และบางกรณีอาจเป็นการกระทำละเมิดต่อเอกชนก็เป็นได้ ดังปรากฏตามตัวอย่างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๙/๒๕๕๓ ต่อไปนี้

ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิตามเอกสารรายการเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท. ๕) ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดี (เทศบาลตำบล) ได้ใช้รถขุดเข้าไปขุดตักดินและหินในที่ดินของผู้ฟ้องคดี เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่เทศบาลของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีหยุดกระทำการดังกล่าว และให้ดำเนินการขนขยะและสิ่งปฏิกูลออกไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงหยุดทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูล และได้ทำการขุดดินฝังกลบขยะ แต่ไม่ได้ขนย้ายขยะและสิ่งปฏิกูลออกไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีทิ้งขยะและ

* คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๙/๒๕๕๓

ที่มา...หนังสือหลักกฎหมายจากบทความสันคดีปกครองที่น่าสนใจ เล่ม ๔

สิ่งปฏิญในที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยไม่มีอำนาจ ทำให้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญทุกชนิดไปทิ้งในบริเวณที่ดินของผู้ฟ้องคดีและที่ดินที่อยู่ติดกับที่ดินของผู้ฟ้องคดี ให้ขนย้ายขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญออกไปจากที่ดินนั้นภายใน ๓ วัน ปรับสภาพดินและซัดกลิ้งเหินภายใน ๑ เดือน โดยใช้ค่าใช้จ่ายของผู้ถูกฟ้องคดี และดำเนินการเพื่อให้ที่ดินดังกล่าวมีสภาพดังเดิม ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีเพียงสิทธิครอบครองในที่ดิน แต่ตามมาตรา ๑๓๓/๔ วรรคหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้บัญญัติว่า ถ้าผู้ครอบครองถูกรบกวนในการครอบครองทรัพย์สิน เพราะมีผู้สอดเข้าเกี่ยวข้องโดยมิชอบด้วยกฎหมายไซ้ ท่านว่าผู้ครอบครองมีสิทธิจะให้ปลดเปลื้องการรบกวนนั้นได้ ถ้าเป็นที่น่าวิตกว่าจะยังมีการรบกวนอีก ผู้ครอบครองจะขอต่อศาลให้สั่งห้ามก็ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิใช้สอย จำหน่าย และซัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้าเกี่ยวข้อง รวมทั้งติดตามเอาคืนที่ดินในความครอบครองของตนนั้นได้ตามกฎหมาย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการอันเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี โดยนำขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญไปทิ้งในที่ดินซึ่งผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครอง ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการปลดเปลื้องการรบกวนอันเป็นการละเมิดและมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีย่อมมีหน้าที่ปลดเปลื้องการรบกวนนั้นและชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดนั้นด้วยเช่นกัน การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพียงให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการฝังกลบขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญในที่ดินของผู้ฟ้องคดี โดยมีได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการขนย้ายขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญออกไป และมีได้ให้ดำเนินการเพื่อให้ที่ดินนั้น กลับคืนสภาพดังเดิม โดยให้เหตุผลว่าหากมีการขุดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญขึ้นมาเพื่อนำไปทิ้งยังที่อื่น จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องกลิ่นและมีการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีจึงไม่ถูกต้อง เนื่องจากเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบแห่งละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องดำเนินการป้องกันและแก้ไขเพื่อมิให้เกิดการกระทำละเมิดนั้นขึ้นอีก โดยมีอาจอ้างถึงความเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ฟ้องคดีมาเป็นข้ออ้างเพื่อจะมีต้องกระทำการแก้ไขเยียวยาความเสียหายให้กับผู้ฟ้องคดี อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงความเดือดร้อนเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ฟ้องคดี หากปล่อยให้มีการฝังขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญฝังอยู่ภายใต้ที่ดินของตนตลอดไปกับความเดือดร้อนเสียหายที่จะเกิดกับผู้ฟ้องคดีเพียงชั่วคราวจากกลิ่นเหม็นและการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองของขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญเมื่อมีการขนย้ายออกไป ความเดือดร้อนเสียหายที่จะเกิดกับผู้ฟ้องคดีจากการถูกรบกวนสิทธิการใช้สอยที่ดินทั้งในปัจจุบันและในอนาคตย่อมมากกว่า ส่วนกรณีที่คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีได้ระบุค่าเสียหายเป็นเงิน ๙๖๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีขอสงวนสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายต่อศาลปกครองนั้นเมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้มีคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายที่สงวนสิทธิไว้ นั้น กรณีจึงต้องรับฟังว่าผู้ฟ้องคดีมิได้มีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายตามที่ได้ขอสงวนสิทธิไว้ คดีนี้จึงเป็นคดีไม่มีทุนทรัพย์ ในส่วนของคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขปรับปรุงให้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีมีสภาพดังเดิมนั้น ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการโดยดำเนินการขนย้ายขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิญนั้นออกไปจากที่ดินของผู้ฟ้องคดี แล้วให้ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ที่ดินกลับคืนสภาพดังเดิมได้ รวมทั้งทำการขุดตักดินที่ปนเปื้อนน้ำขยะดังกล่าวออกไปให้หมดสิ้น แล้วทำการ

ปรับสภาพที่ดินของผู้ฟ้องคดีให้มีสภาพดังเดิม แต่ต้องกระทำโดยมิให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีซ้ำอีกตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ การที่หน่วยงานทางปกครองมีหน้าที่ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนนั้นจำเป็นต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อที่จะไม่ทำให้เอกชนได้รับความเสียหายโดยไม่จำเป็น แม้กรณีตัวอย่างดังกล่าวหน่วยงานทางปกครองจะไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ก็เนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้ระบุไว้ในคำฟ้องว่า ขอสงวนสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายต่อศาลปกครอง ซึ่งหมายความว่า หากมีความเสียหายเกิดขึ้นกับผู้ฟ้องคดีจากการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองแล้วผู้ฟ้องคดีจะใช้สิทธิเรียกร้องต่อศาลปกครองต่อไป แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้มีคำขอให้หน่วยงานทางปกครองชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ได้ขอสงวนสิทธิไว้แล้ว ศาลจึงไม่อาจมีคำสั่งดังกล่าวได้เพราะจะเป็นการพิพาทเกินคำขอ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานทางปกครองก็ยังคงมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำละเมิดของตน รวมทั้งป้องกันมิให้เกิดการกระทำละเมิดนั้นขึ้นอีกด้วย

กระทรวงมหาดไทยกับการเตรียมความพร้อม การเป็นประชาคมอาเซียน*

● ความเป็นมาของประชาคมอาเซียน

อาเซียนเป็นองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่า อาเซียนมีพื้นที่รวม ๔,๔๓๕,๕๓๐ ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ ๖๐๐ ล้านคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของประเทศสมาชิกรวมกันคิดเป็นมูลค่ารวม ๑.๘ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นลำดับที่ ๙ ของโลกในปัจจุบัน อาเซียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศ

สันติภาพและการอยู่ร่วมกันโดยสันติ การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน รวมถึงการร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ร่วมกัน อาทิเช่น ปัญหาย้ายพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นภายในประเทศสมาชิกเป็นต้น

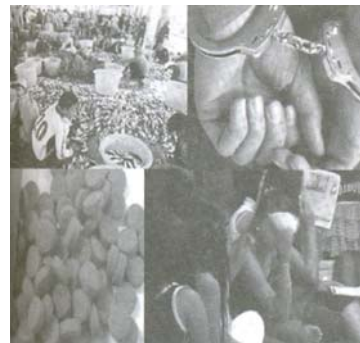
ประเทศในสมาชิกอาเซียนมีแผนที่จะรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน ภายในปี ๒๕๕๘ รวมตัวเป็นบ้านหลังเดียวกัน เปรียบเหมือนบ้านที่มี ๔ เสา แต่ประชาคมอาเซียนจะประกอบด้วย ๓ เสาหลัก ได้แก่

๑) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

๒) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๓) ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ซึ่ง ๓ เสาหลักจะเป็นเสาที่ค้ำจุน ๑๐ ประเทศให้มีความเชื่อมโยงกัน ในเรื่องของแผนงานกิจกรรมต่างๆ ที่ทำร่วมกัน เรื่องของกฎบัตรอาเซียน มติของสมาชิกที่ดำเนินการร่วมกัน ประชาชนใน ๑๐ ประเทศนี้จะหลอมเป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นรากฐานที่จะบรรลุทางเศรษฐกิจการเมือง และวัฒนธรรมซึ่งนำไปสู่วิสัยทัศน์ในเรื่องของประชาชนอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ต่อไป

● ความคิดเห็นต่อการที่ประเทศไทยจะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

ในภาพรวมแล้ว การรวมตัวกันจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นการสร้างโอกาสต่างๆ ขยายตลาดการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน แต่ประเทศไทยควรมีการเตรียมความพร้อมในการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายของคนต่างๆ ที่เข้ามา ซึ่งมีทั้งผลดีและผลเสียควบคู่กันไป ทั้งในด้านความมั่นคง

* วลลภ พริ้งพวงษ์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

ที่มา...วารสารดำรงราชานุภาพ ฉบับที่ ๔๑ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๔

โดยเฉพาะในเรื่องความมั่นคงรูปแบบใหม่ อาทิ ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การค้ามนุษย์ ยาเสพติด และแรงงานข้ามชาติ เป็นต้น และปัญหาด้านสังคมและวัฒนธรรมที่จะมีความหลากหลายมีความแตกต่างทางวัฒนธรรม อันเนื่องมาจากผู้คนชาวต่างชาติที่จะเข้ามาสู่สังคมไทย ซึ่งในส่วนของประเทศไทยควรเตรียมวางแผนทางว่าจะทำอย่างไรที่จะสร้างความตระหนักรู้ให้ประชาชนของเรารองรับวัฒนธรรมที่เข้ามา ในขณะเดียวกัน ก็ยังควรรักษาและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยไว้ให้คงอยู่

● ผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

ผลกระทบมี ๓ ด้าน คือ

๑. ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเกิดจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีใน ๕ สาขา ได้แก่ สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและเงินทุน ซึ่งทำให้มีทั้งผู้ที่ได้ประโยชน์และเสียประโยชน์แตกต่างกันตามศักยภาพของผู้ประกอบการในแต่ละประเทศ เราจะต้องเตรียมความพร้อมในการรองรับระบบการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์การค้า การลงทุนผู้ประกอบการต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อตกลง FTA อาทิ กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดของสินค้าและมาตรการการค้าที่มีใช้ภายในและแนวทางการดำเนินการของแต่ละประเทศสมาชิก เป็นต้น การปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล การเตรียมความพร้อมรับมือปัญหาแรงงานทั้งที่มีการแข่งขันและขาดแคลนในบางสาขารวมถึงการปรับตัวในการบริหารต้นทุนและปิดความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินต่างๆ

๒. ด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ในปัจจุบันภัยคุกคามของโลกได้เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง (Radical change) โดยมีภัยคุกคามที่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการใช้กำลังทางทหารเพียงอย่างเดียว แต่กลับกลายเป็นภัยคุกคามที่เรียกว่า “ภัยคุกคามรูปแบบใหม่” (Non – traditional threat) ซึ่งมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งภายในหรือจากภายนอกไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของอาชญากรรมข้ามชาติ การก่อการร้าย และภัยพิบัติ ซึ่งต้องใช้การบูรณาการ ทรัพยากรมนุษย์และเทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด อีกทั้งต้องมีความร่วมมือระดับนานาชาติกับมิตรประเทศจึงจะสามารถแก้ปัญหาได้

๓. ด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เกิดขึ้นจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อโครงสร้างของสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งแผนประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน จะทำหน้าที่ชดเชยผลกระทบของการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ โดยมีทิศทางในการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาและขจัดความยากจน การส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงสวัสดิการสังคม การศึกษา การคุ้มครองสิทธิสตรีและเด็ก บริการด้านสาธารณสุขความมั่นคงด้านอาหาร การสร้างเขตปลอดยาเสพติด เป็นต้น

● การดำเนินงานของประเทศไทยในเรื่องของประชาคมเศรษฐกิจ

ได้มีการประชุมเตรียมความพร้อมในการรองรับประชาคมอาเซียน ทำอย่างไรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งกระทรวงต่างๆ ได้ตกลงในหลักการว่า จะต้องน้อมนำเอาหลัก/แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ จะเป็นคำตอบที่ดีที่สุดสำหรับการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย หลักปรัชญา ๓ ห่วง

๒ เงื่อนไข ในการใช้ “ความพอเพียง/พอดีมีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกันที่ดี” โดยมีความรู้และคุณธรรมประกอบ หลักการเศรษฐกิจพอเพียงถือว่าเป็นทางสายกลางที่สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของคนไทย ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ได้กับทุกระดับตั้งแต่บุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคมและระหว่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถมีเศรษฐกิจที่มั่นคงเข้มแข็งและจะเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจที่ดีในประชาคมอาเซียนต่อไปได้

● กระทรวงมหาดไทยกับประชาคมอาเซียน

กระทรวงมหาดไทยซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุขร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กระทรวงมหาดไทยจะเกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียนทั้ง ๓ เสา ซึ่งจะต้องขับเคลื่อน

ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นข้อต่อสำคัญในการที่จะนำเรื่องของหลักการ กติกา แผนงาน โครงการลงสู่ภูมิภาค จากภูมิภาคสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนทั้งหมด

ขอยกตัวอย่าง การดำเนินการตามหลักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะมีการเปิดการค้าเสรีอาเซียน โดยมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

(Single Market and Production Base) มีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุนแรงงาน และเงินทุนที่เสรีมากขึ้น ผลที่จะเกิดตามมาก็คือ จะมีการเคลื่อนย้ายบุคคลเพิ่มมากขึ้นด้วย มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนต่างเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมมากขึ้น การเกิดสังคม/ชุมชนชาวต่างชาติที่อาศัยรวมกันมากขึ้น เกิดการแต่งงาน การสมรส การหย่า การมีบุตร และการเสียชีวิต ในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวข้องกับการกิจของกระทรวงมหาดไทยจะต้องเข้าไปกำกับ ดูแล เช่น งานทะเบียนราษฎรการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสันติของชุมชนทั้งในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น การส่งเสริมอาชีพ SME กาพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นต้น ดังนั้นกระทรวงมหาดไทยจะต้องวางยุทธศาสตร์และแผนการสร้างควมเข้าใจให้แก่ราชการและภาคีการพัฒนาในพื้นที่เพื่อเตรียมการรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ดีต่อไป

● การเตรียมความพร้อมของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำโครงการศึกษาและเตรียมความพร้อมของกระทรวงมหาดไทยแบบบูรณาการในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยการทำงานเป็นคณะทำงานแบบบูรณาการ ซึ่งมีบุคคลจากหน่วยงานของสำนัก/กองต่างๆ ในสำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทยและจากหน่วยงานระดับกรมและจังหวัดต่างๆ เข้ามาร่วมบูรณาการการทำงานร่วมกัน เพื่อประโยชน์ของกระทรวงมหาดไทยและประเทศชาติโดยรวม

ขณะนี้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ในการเตรียมความพร้อมใน ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านระเบียบกฎหมาย และด้านการให้ความรู้กับทุกภาคส่วนเพื่อให้การจัดตั้งประชาคมอาเซียนประสบผลสำเร็จภายในปี ๒๕๕๘ ซึ่งประกอบด้วย

๑. บุคลากร ได้แก่

๑.๑ การวางแผนอัตรากำลังและจัดโครงสร้างองค์กรโดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องประชาคมอาเซียน ทำหน้าที่พัฒนาบุคลากรของกระทรวงมหาดไทยทั้งในกลุ่มผู้บริหารระดับสูง กลุ่มผู้บริหารระดับกลางและกลุ่มผู้ปฏิบัติงานทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องอาเซียน ความรู้เรื่องประเทศสมาชิก และการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรองรับเป็นประชาคมอาเซียน

๒. กติกา กฎบัตรอาเซียน นำไปสู่กระบวนการที่จะต้องพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องต่างๆ ให้สอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียนแผนแม่บทว่าด้วยการรวมตัวเป็นอาเซียน แผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนและอื่นๆ

๓. การให้ความรู้กับทุกภาคส่วน เพื่อสนับสนุนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนของกระทรวงมหาดไทย ได้แก่

๓.๑ การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มาร่วมระดมความคิดเห็นทั้งในระดับส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่นและเสนอข้อเท็จจริง สถานการณ์ของปัญหาและผลกระทบด้านต่างๆ ตลอดจนศักยภาพการใช้ประโยชน์ และความพร้อมของกระทรวงมหาดไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทั้งในด้านการเมืองและความมั่นคงเศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรม

๓.๒ การจัดสัมมนาเผยแพร่ความรู้โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีประเด็นหลักในการศึกษาการแบ่งกลุ่มย่อย รูปแบบการจัดสัมมนาระดมความเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้ง ๔ ภูมิภาค ทั้งการจัดประชุมสัมมนา ฝึกอบรมและการใช้สื่อต่างๆ รวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (VDO Conference)

๓.๓ โครงการหรือภารกิจต่างๆ ได้แก่

- โครงการสร้างความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- โครงการเตรียมความพร้อมของกระทรวงมหาดไทย
- โครงการพัฒนาทีมวิทยากร (Train the trainers)
- โครงการเตรียมความพร้อมชายแดนเพื่อการรองรับประชาคมอาเซียน
- โครงการอบรมด้านภาษาการเจรจาต่อรองและการจัดประชุม เป็นต้น

ท้ายที่สุด ประชาชนจะได้รับประโยชน์อย่างมากจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ก็ต่อเมื่อทุกภาคส่วนได้มีการเตรียมความพร้อมที่ดี โดยเฉพาะภาครัฐที่จะต้องมีการปรับตัวอย่างขนานใหญ่ ทั้งในเรื่องการเตรียมบุคลากร ระเบียบกฎหมาย และการให้ความรู้กับทุกภาคส่วน รวมทั้งภาคประชาชนในการเตรียมการรองรับที่ดี ที่ถูกต้องต่อไป

การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของกระทรวงมหาดไทย : มิติด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*

● บทนำ

ในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ ๑๒ ในเดือนมกราคม ๒๕๕๐ ที่เซบูประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นเป็นภายในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ (พ.ศ. ๒๕๕๘) เพื่อจัดโครงสร้างองค์กรของอาเซียน รองรับภารกิจและพันธกิจรวมทั้งแปลงสภาพอาเซียนจากองค์กรที่มีการรวมตัวหรือร่วมมือกันแบบหลวมๆ สร้างและพัฒนาไปสู่สภาพการเป็น “นิติบุคคล” ซึ่งเป็นที่มาของการนำหลักการนี้ไปร่างเป็น “กฎบัตรอาเซียน” ซึ่งทำหน้าที่เป็น “ธรรมนูญ” การบริหารปกครองกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ ซึ่งผนึกกำลังเป็นหนึ่งเดียวกัน

การก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศไทย จะส่งผลกระทบต่อประชาชนทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งในแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้มีการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรที่จะเข้ามามีบทบาทในการขับเคลื่อนกระบวนการกิจกรรม และนโยบายต่างๆ ที่จะตามมา ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านการพัฒนาหรือทรัพยากรมนุษย์จำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่พร้อมต่อการก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

รัฐบาลได้เสนอนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีจุดมุ่งหมาย ๓ ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง เพื่อนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุลมีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างความเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาคุณภาพและสุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัยถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

ประการที่สอง เพื่อนำประเทศไทยไปสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

* วิทยาลัยมหาดไทย

ที่มา...วารสารดำรงราชานุภาพ ฉบับที่ ๔๑ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๔

ประการที่สาม เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างสมบูรณ์โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมและการเมืองและความมั่นคง

● กระทรวงมหาดไทย : Ministry of Interior

ตาม พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การอำนวยความสะดวก การส่งเสริมและพัฒนาการปกครอง การพัฒนาการบริหารราชการส่วนภูมิภาค การปกครองท้องถิ่น การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและพัฒนาชุมชนการทะเบียนราษฎร ความมั่นคงภายในกิจการสาธารณภัย และการพัฒนาเมืองและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย

เมื่อพิจารณาถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตามบทบัญญัติกฎหมายอื่นๆ ประกอบด้วยแล้ว ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย สรุปได้ ๔ ประการ คือ

๑. ด้านการเมืองการปกครอง กระทรวงมหาดไทยมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกต่อการเลือกตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกระดับ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การปกครองและการบริหารหน่วยราชการส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และการรักษาความมั่นคงของชาติ

๒. ด้านเศรษฐกิจ กระทรวงมหาดไทยมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งจะต้องประสานและร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับส่วนราชการต่างๆ ของกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังรับผิดชอบการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร การคุ้มครองผู้เช่านา การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรขนาดเล็กนอกเขตชลประทาน และการชลประทานราษฎร เป็นต้น

๓. ด้านสังคม กระทรวงมหาดไทยมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาเยาวชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมเป็นต้น

๔. ด้านการพัฒนาทางกายภาพกระทรวงมหาดไทยมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดชุมชน การจัดที่ดิน การให้บริการขั้นพื้นฐานในชนบท การจัดผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ และการให้บริการสาธารณูปโภคในเขตเมือง เป็นต้น

● ประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียนประกอบด้วยความร่วมมือ ๓ เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political Security Community : APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Social – Cultural Community – ASCC) เสาหลักแต่ละด้านมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่อย่างสันติสุขโดยการแก้ไขปัญหาในภูมิภาคโดยสันติวิธีและยึดมั่นในหลักความมั่นคงรอบด้าน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มีจุดมุ่งหมายในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียน

● บทบาทของกระทรวงมหาดไทยกับการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

กระทรวงมหาดไทยจะมีบทบาทสำคัญในส่วนของเสาหลักด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASC) สืบเนื่องจากการเป็นกระทรวงที่รับผิดชอบทางด้านความมั่นคงภายในประเทศและจากขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตามบทบัญญัติกฎหมายนั้น ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยยังครอบคลุมไปยังอีก ๒ เสาหลัก คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC)

ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงเป็นภาคส่วนราชการที่มีบทบาทหลักกระทรวงหนึ่งที่จะเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะการบริหารราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นที่กระทรวงมหาดไทยจะเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนนโยบายต่างๆ จากส่วนกลางสู่พื้นที่เป้าหมาย

● ความพร้อมของบุคลากรกระทรวงมหาดไทยกับการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

การเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนยังเป็นเรื่องใหม่ของประเทศไทย และของกระทรวงมหาดไทยเอง ที่ต้องมีการเร่งรัดพัฒนาทั้งในส่วน
ของยุทธศาสตร์การพัฒนานโยบายและแผนงานต่างๆ โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาบุคลากรของกระทรวงมหาดไทยเองนั้น โดยฝ่ายบริหารได้ตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง มีการเสริมสร้างองค์ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนผ่านกระบวนการจัดการความรู้ในองค์การให้บุคลากรของกระทรวงเกิดการตื่นตัวและกระตุ้นการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้มีการเตรียมความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้ จึงต้องเน้นหนักให้บุคลากรตระหนักในเรื่อง ดังนี้

๑. เทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมเผยแพร์โครงการพระราชดำริปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งในการแก้ปัญหาและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและยาเสพติด

เรียนรู้ที่สามารถนำองค์ความรู้ต่างๆ ตามสายงานที่ได้รับมอบหมาย

๓. ส่งเสริมการแปลงยุทธศาสตร์การดำเนินงานไปสู่ AEC ของระดับชาติไปสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด โดยการสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคง

ซึ่งการพัฒนาศักยภาพทางด้านบุคลากรในชั้นต่อไปของกระทรวงมหาดไทยนั้น นอกจากองค์ความรู้ที่ยังคงเสริมสร้างให้อย่างต่อเนื่องแล้วนั้น สถาบันดำรงราชานุภาพ ซึ่งเป็นหน่วยงานแกนหลักที่รับผิดชอบในการพัฒนาบุคลากรของกระทรวงมหาดไทย จะร่วมมือกับทุกกรม และรัฐวิสาหกิจในกระทรวงมหาดไทย เพื่อพัฒนาเพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรในแต่ละระดับให้เกิดกระบวนการไปปรับใช้กับการทำงานในหน้าที่ได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม

● ประเด็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD) ของกระทรวงมหาดไทย

๑. พัฒนาบุคลากร โดยเน้นการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการขยายผลโครงการพระราชดำริ

๒. พัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ดังนี้

๒.๑ การพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม กับ AEC

๒.๒ การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันของประเทศกับบทบาทของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รวมทั้งการส่งเสริม SMEs

๒.๓ การบริหารปกครอง (Governance) แบบเน้นการมีส่วนร่วม

๓. พัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะดังนี้

๓.๑ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเกาหลี (คู่เจรจา ASEAN)

๓.๒ ภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เวียดนาม พม่า มลายู ตากาล็อก เขมร เป็นต้น

๓.๓ ทักษะการใช้ IT

๔. พัฒนาให้บุคลากรมีสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม (Cultural Competencies) ในบริบท ASEAN และบริบทของ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๕. พัฒนาภาวะผู้นำทุกระดับ โดยเน้น Visionary Leadership และผู้นำการเปลี่ยนแปลง

● แผนการดำเนินงานและกิจกรรม

ในกระบวนการพัฒนาทางด้านบุคลากรกระทรวงมหาดไทย ที่ผ่านมามีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนให้แก่บุคลากรกระทรวงมหาดไทย ตลอดจนการเพิ่มเติมเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้ผู้เข้าร่วมศึกษาอบรมแต่ละหลักสูตรได้เรียนรู้ในเบื้องต้นบ้างแล้ว ซึ่งในแผนการดำเนินงานขั้นต่อไป ได้มีแนวความคิดที่จะพัฒนาบุคลากรผ่านกระบวนการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบ ทั้งในส่วนของ การให้ความรู้ผ่านกระบวนการจัดการความรู้ผ่านสื่อต่างๆ เช่น เอกสาร แผ่นพับ หนังสือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การให้ความรู้ผ่านการประชุมทางไกล (VDO Conference) เป็นต้น ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาอบรมที่ลงลึกในเนื้อหาของประชาคมอาเซียนทั้งในส่วนของความรู้ การฝึกปฏิบัติและการศึกษาดูงาน เพื่อให้ได้บุคลากรที่สามารถตอบรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดของประชาคมอาเซียนได้อย่างเท่าทันและยั่งยืน

ใบปรีตนาหายนะปี 2012 โลกาวินาศ - มนุษย์ชาติสูญสิ้น!?

ในปี ค.ศ. 2012 นี้ นับเป็นปีที่มีการแสข่าวรุนแรงในเรื่องของความหายนะที่จะเกิดขึ้นกับโลกของเรา ซึ่งบางกระแสข่าวรุนแรงถึงขั้นมีหลักฐานยืนยันว่าโลกจะแตกในปีนี้ ส่งผลให้สิ่งมีชีวิตรวมทั้งมนุษยชาติสูญสิ้นกันเลยทีเดียว โดยสาเหตุมาจากหลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นสภาพความแปรปรวนของอากาศ เหตุภัยพิบัติและอุทกภัยซึ่งสร้างความตื่นตระหนกให้แก่ประชาชน ด้วยเกรงว่าคำทำนายและความเชื่อนั้นจะเป็นจริง...!!

จากการกล่าวอ้างรวมทั้งกระแสข่าวต่างๆ ทั้งหมด องค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (อพวช.) จึงร่วมกับสถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สดร. จัดเสวนาให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อจะได้เข้าใจข้อมูลที่ถูกต้องขึ้นในหัวข้อ “โลกาวินาศ วิทยาศาสตร์วิพากษ์พยากรณ์ 2012 ทั่วโลกจะสูญสิ้น” โดย ดร.พิชัย สนแจ้ง ผู้อำนวยการองค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ดร.ศรัณย์ โปษยะจินดา รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ และ ดร.บัญชา ธนบุญสมบัติ นักสื่อสารวิทยาศาสตร์ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้ร่วมกันให้ความรู้ว่า ความเชื่อเกี่ยวกับหลักการทางด้านวิทยาศาสตร์มักจะสวนทางกันอยู่เป็นประจำ เช่น เรื่องของโลกาวินาศ

* Posted on **March 4, 2012** by **jasminel** [Leave a comment](#)

ที่มา...<http://www.dailynews.co.th/article/224/15541>

ซึ่งเรื่องแรกที่เราจะพูดถึงกันคือ “ปฏิทินมายา” อันมีที่มาจากชาวมายาซึ่งเป็นชนเผ่าโบราณอยู่แถวอเมริกากลาง ปัจจุบันเป็นประเทศกัวเตมาลา

จุดเริ่มต้นของกระแสข่าวนี้คือ ในปี ค.ศ. 1966 มีหนังสือมายาเกิดขึ้นเป็นหนังสือเล่มแรกของฝรั่งที่อ้างว่าน่าจะมีวันสิ้นสุดของโลกในปี ค.ศ. 2012 นี่ ประมาณเดือนธันวาคม แต่ว่าวันที่จะเลื่อนไปเลื่อนมาในการพิมพ์แต่ละครั้ง และถูกปรับมาเป็นวันที่ 21 ธ.ค. เพราะมีข่าวหลายกระแส ซึ่งวิธีคิด คือชาวมายาจะใช้ระบบปฏิทินอย่างน้อย 3 แบบหลัก คือแบบแรกและแบบที่ 2 เป็นการนับวัน ส่วนแบบที่ 3 เรียกว่าปฏิทินแบบลองเคาท์ มีการนับ 2 แบบ คือรอบยาวและรอบสั้น โดยรอบสั้นถูกนำมาใช้อ้างอิงในทฤษฎีโลกแตกปี ค.ศ. 2012 ซึ่งแบบสั้นจะอยู่ที่ 13 baktuns หรือ 1,872,000 วัน หรือ 5,125 ปี เมื่อสิ้นสุดวันจะเริ่มนับใหม่ จากข้อมูลอ้างว่าวันสุดท้ายของปฏิทินตรงกับวันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 2012 จึงตีความกันว่าจะเป็นวันสุดท้ายของการสิ้นโลก เพราะตามตำนานเมื่อถึงวันสุดท้ายของปฏิทินจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งเรื่องดีและเรื่องร้าย แต่ก็แค่เป็นเพียงความเชื่อในตำนานการสร้างโลกของชาวมายาเท่านั้น แต่เรื่องร้ายมักจะกล่าวถึงกันมากกว่า

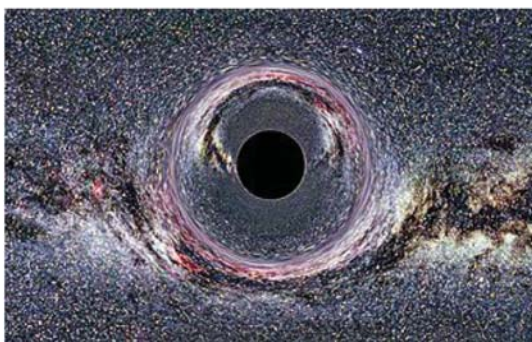
เรื่องที่ 2 คือ “ดาวนิบิรู” ฟุ้งชนโลก โดยทฤษฎีนี้เชื่อกันว่าวันหนึ่งจะมีดาวนิบิรูหรือ

วัตถุจากฟากฟ้าฟุ้งชนโลก โดยในอดีตเคยมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง คือดาวเคราะห์น้อย ดาวหาง หรือวัตถุขนาดใหญ่ฟุ้งชนโลก การชนมีทั้งผลดีและผลเสีย ขณะเดียวกันก็เกิดผลดี เพราะในระบบสุริยะช่วงที่โลกร้อนจัดเป็นไปไม่ได้ที่โลกจะมีน้ำ แต่ปัจจุบันเราเห็นมหาสมุทรที่อยู่บนผิวโลก 3 ใน 4 ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งตัวเราก็มีองค์ประกอบหลักเป็นน้ำ และน้ำเหล่านี้มาจากวัตถุที่หลงเหลือจากการเกิดระบบสุริยะนั่นคือดาวหาง ซึ่งดาวหางองค์ประกอบหลักหรือโมเลกุลสำคัญของมันคือน้ำ และเมื่อเกิดการชนของดาวหางบนโลกยุคแรกๆ มากมาย น้ำจากดาวหางค่อยๆ สะสม ซึ่งตัวเราส่วนหนึ่งก็เป็นองค์ประกอบของดาวหางเช่นกัน เพราะน้ำในตัวเราไม่มีที่มาจากอย่างแน่นอน นอกจากการชนโลกของดาวหาง

จากหลักฐานมีการชนเกิดขึ้นจริงเมื่อเดือนกรกฎาคม ปี พ.ศ. 2537 มีดาวหางชื่อว่า ชูเมกเกอร์-เลวี่ 9 (Shoemaker-Levy 9) โดยก่อนชนมีการแตกเป็นชิ้นเล็กๆ หลายชิ้น และพุ่งชนดาวพฤหัสบดีที่ละลูก ซึ่งด้านที่ชนดาวพฤหัสบดีหันมาทางโลกพอดี ทำให้ยานอวกาศซีโอกาลิเลโอถ่ายภาพด้วยกล้องอินฟราเรดขณะชนได้ ในภาพจะเห็นว่ามันปลดปล่อยพลังงานมหาศาลออกมา ซึ่งเราจะเห็นแฟลคต่างๆ เกิดขึ้นบนดาวพฤหัสบดีนานปีกว่าๆ ด้วยกัน โดยเศษดาวหางแต่ละลูกถ้าชนโลกคงน่ากลัวมาก แต่ว่าดาวพฤหัสบดีโคจรขนานง่ายกว่าโลก เพราะมีแรงโน้มถ่วงสูง และครั้งสุดท้ายที่มีการชนโลกจริงๆ ที่มีหลักฐานคือการชนที่ทังกัสกา ประเทศไซบีเรีย เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 1908 หรือเมื่อ 103 ปีที่แล้ว ซึ่งแรงระเบิดเทียบเท่าระเบิด TNT ถึง 30 เมกะตัน ต่อมามีการวิจัยศึกษาทางด้านธรณีวิทยาพบว่าจากการชนมีการกระจายแร่ธาตุต่างๆ พอที่จะเชื่อได้ว่าเป็นการชนของอุกกาบาตหรือดาวเคราะห์น้อย เป็นวัตถุขนาด 20-30 เมตร แต่มีอำนาจการทำลายล้างมหาศาล ซึ่งวัตถุที่วานี่ไม่ได้พุ่งชนที่พื้นแต่มีการระเบิดก่อนถึงพื้นที่ประมาณความสูง 4-5 เมตร แต่โชคดีไม่มีใครเสียชีวิต เพราะเป็นบริเวณที่ไม่มีใครอาศัยอยู่

สำหรับดาวนิบิรูอ้างถึงว่าเป็นดาวเคราะห์ถูกค้นพบโดยชาวซูเมเรียน เมื่อประมาณ 2,500

ปีก่อนคริสตกาล วงโคจรรอบดวงอาทิตย์ใช้เวลา 3,600 ปี และจะพุ่งชนโลกในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2012 นี้ จากการวิเคราะห์คาบโคจรในทางฟิสิกส์แล้วถ้าดาวนิบิรูมีจริงน่าจะมีวงโคจรที่เป็นวงรีมากๆ และปัจจุบันจะต้องอยู่ใกล้เคียงวงโคจรของดาวพฤหัสบดี มีความสว่างสามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่ขณะนี้ยังไม่มีการค้นพบดาวดวงนี้ ส่วนกรณีที่ดาวหางหรือดาวเคราะห์น้อยจะพุ่งชนโลกโดยมีการกล่าวอ้างว่าองค์การนาซาปกป้องนั้นก็เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากปัจจุบันมีหลายโครงการทั่วโลกที่ค้นหาและติดตามวัตถุที่มีขนาดใหญ่กว่า 200 เมตร ที่มีวงโคจรเข้าใกล้โลกไม่เกิน 4.5 ล้านไมล์ ปัจจุบันเราค้นพบดาวเคราะห์น้อยที่มีโอกาสเข้าใกล้โลกมากที่สุด คือ ดาวเคราะห์น้อย 1950 DA มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.1 กม. มีวงโคจร 2.2 ปีรอบดวงอาทิตย์ ถ้าไม่เปลี่ยนวงโคจรเลยมีโอกาสจะพุ่งชนโลกได้ในวันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 2880 ดังนั้นเราจึงยังมีเวลาเตรียมตัวอีก 800 ปีข้างหน้า และโอกาสความน่าจะเป็นที่จะชนโลก มี 0.33 เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นในช่วงอีก 800 ปีข้างหน้า ความก้าวหน้าทางวิทยาการของมนุษย์คงสามารถจัดการมันได้

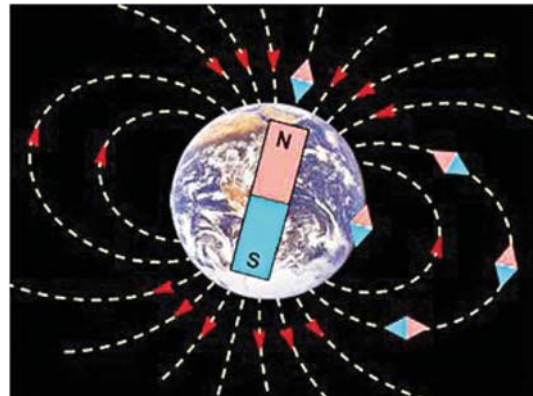
เรื่องที่ 3 “การเรียงตัวกันของดาวเคราะห์” เกิดแรงดึงดูดมหาศาลและส่งผลให้เกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงทั่วโลก รวมทั้งเกิดพายุสุริยะถาโถมเข้าใส่โลกนั้น จากการวิเคราะห์ความเป็นไปได้

ทางวิทยาศาสตร์แล้วพบว่า เหตุการณ์นี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้จริง เนื่องจากอิทธิพลของแรงดึงดูดจากดาวเคราะห์เหล่านั้นมีผลต่อโลกน้อยมาก เมื่อเทียบกับแรงดึงดูดของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ที่มีต่อโลก หรือแม้แต่กระแสชาว์ที่ว่าโลกจะถูกหลุมดำที่ใจกลางทางช้างเผือกดูดเข้าไป ในวันที่ 21 ธันวาคม 2555 ก็ขอยืนยันว่าจากการศึกษาการโคจรของดาวฤกษ์หลายดวงรอบหลุมดำต่างๆ ประกอบกับแรงโน้มถ่วงของดวงอาทิตย์ที่กระทำต่อโลก สูงกว่าแรงโน้มถ่วงของหลุมดำถึง 100,000 ล้านเท่า ทำให้โลกของเราจะไม่ถูกหลุมดำนี้ดูดเข้าไปแน่นอน หรือ ถ้าจะมีการดูดเกิดขึ้นดาวดวงอื่นที่อยู่ใกล้กว่าโลกก็ต้องถูกดูดเข้าไปก่อนแล้ว แต่ขณะนี้ยังไม่มีดาวดวงใดถูกดูดเข้าไปเลยซักดวง

เรื่องที่ 4 “พายุสุริยะ” เรื่องนี้มีกระแสรุนแรงเนื่องจากเพิ่งเกิดไปเมื่อช่วงเดือนมกราคมที่ผ่านมา ซึ่งพายุสุริยะจะมีผลกระทบโดยตรงต่อโลกคือ เราจะเห็นในรูปแบบแสงสีแปลกตาที่เราเรียกว่าแสงออโรราหรือแสงเหนือแสงใต้ อนุภาคบางส่วนที่ถูกปลดปล่อยออกมาอาจไปสะสมที่ผิวของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของดาวเทียมเมื่อถึงจุดหนึ่งมีการคายประจุออกมาทำให้เกิดความเสียหายได้ บรรดารังสีต่างๆ ที่มาจากพายุสุริยะ เช่น รังสีเอ็กซ์ ทำให้มีการ

รบกวนสัญญาณวิทยุที่อยู่บนโลกได้ รังสียูวีเพิ่มขึ้นทำให้ชั้นบรรยากาศร้อนและลอยตัวสูงขึ้น อย่างไรก็ตามดวงอาทิตย์มีวัฏจักรในการทำงานและพักผ่อนห่างกันประมาณ 11 ปีโดยเฉลี่ย เนื่องจากครั้งล่าสุดดวงอาทิตย์ขยับมากสุดเมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 2000 จึงทำให้มีการคาดการณ์ว่าดวงอาทิตย์จะกลับมาขยับอีกในอีก 10-12 ปี ถัดมานั้นคือปี ค.ศ. 2012 แต่ผลกระทบต่อโลกและมนุษย์อย่างที่เราพากันว่ามื่อน้อยมาก

และเรื่องสุดท้าย “การสลับขั้วของแม่เหล็กโลก” โดยโลกของเรามีสนามแม่เหล็กและขั้วแม่เหล็กที่ทำให้เข็มทิศชี้ไปทั้งขั้วเหนือและใต้ได้ ซึ่งสนามแม่เหล็กเกิดจากการเคลื่อนไหลของโลหะที่หลอมอยู่ใต้โลก ทำให้เกิดเป็นกระแสไฟฟ้า และเกิดสนามแม่เหล็กใหม่มาทดแทนสนามแม่เหล็กเดิมที่อ่อนกำลังลงไปอยู่ตลอดเวลา ทำให้มีกระแสชาว์ว่าโลกอยู่ในช่วงที่สนามแม่เหล็กโลกกำลังเปลี่ยนแปลงอาจได้รับผลกระทบรุนแรง แต่นักธรณีวิทยาพบหลักฐานที่ทำให้เราทราบว่าขั้วแม่เหล็กโลกนั้นมีการพลิกกลับขั้วอยู่เป็นระยะมาโดยตลอด ช่วงระยะเวลาในการคงสภาพขั้วไว้ได้นั้นอาจยาวนานถึง 100,000-1,000,000 ล้านปี ปัจจุบันมีการยืนยันแล้วว่าการกลับขั้วเคยเกิดขึ้นแล้ว 2 ช่วง

อย่างไรก็ตามระยะเวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนขั้วแม่เหล็กโลกนั้นไม่ได้เกิดในระยะเวลาสั้นๆ ต้องใช้เวลาราว 1,000–10,000 ปี โดยขั้วเดิมจะค่อยๆ อ่อนกำลังลงแล้วจะมีขั้วใหม่ผุดขึ้นมาในบริเวณต่างๆ จนครบสมบูรณ์ สำหรับสิ่งที่กลัวกันว่าการสลับขั้วของแม่เหล็กโลกจะทำให้ น้ำแข็งที่ขั้วโลกเหนือละลาย เกิดเหตุการณ์น้ำท่วมโลกนั้น เราต้องลองพิจารณาดูว่าน้ำนั้นมีสถานะใสอยู่หรือไม่ เช่น น้ำแข็งที่อยู่ในแก้วน้ำละลายก็จะมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นมาเล็กน้อย หรืออยู่ที่ขนาดของภาชนะถ้ามีน้ำแข็งมากแต่ภาชนะเล็กก็อาจจะล้นออกมาบ้างแต่ก็ไม่มาก กรณีน้ำแข็งขั้วโลกละลายก็เช่นกันหากมีการละลายก็คงจะไม่กระทบถึงกรุงเทพฯ และน่ากลัวเท่ากับเหตุการณ์น้ำท่วมกรุงเทพฯ เพราะการขุดเจาะน้ำบาดาลไปใช้เป็นจำนวนมากจนทำให้แผ่นดินทรุดเป็นแน่..!

หากเราเข้าใจที่มาของการคาดการณ์กระแสข่าวการกล่าวอ้างต่างๆ และพยายามหาความรู้ในเชิงวิทยาศาสตร์จากแหล่งข้อมูลหรือนักวิชาการที่เชื่อถือได้ ก็จะสามารถใช้ข้อมูลและเหตุผลในการวิเคราะห์กรองข่าวต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเองว่าจะหลงเชื่อจนจิตตกไม่เป็นอันทำอะไร หรือว่าจะเลือกปฏิบัติตนตามปกติกับคำทำนายเหล่านั้น...

ย้อนประวัติศาสตร์โลกถูกดาวเคราะห์พุ่งชน

ในอดีตเคยเกิดเหตุการณ์ดาวเคราะห์น้อยหรือดาวหางพุ่งชนโลกครั้งใหญ่จริง มีผลทำให้ไดโนเสาร์และสิ่งมีชีวิตประมาณ 3 ใน 4 ที่อยู่บนผิวโลกสูญพันธุ์ในอายุใกล้เคียงกันเมื่อ 65 ล้านปีที่แล้ว นักธรณีวิทยาพบหลักฐานหลุมอุกกาบาตชิกซูลูป ที่คาบสมุทรยูคาตัน หรือในปี ค.ศ. 1908 เกิดระเบิดของอุกกาบาตหรือดาวเคราะห์น้อยเหนือท้องฟ้าที่หังกัสกา ประเทศไซบีเรีย หรือหลุมอุกกาบาตแบริงเจอร์ อยู่ในมลรัฐแอริโซนา เป็นหลักฐานที่ชัดเจนที่สุด โดยการชนบนทะเลทรายด้วยวัตถุขนาด 50 เมตร เมื่อ 10,000 ปีที่แล้ว ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.6 กิโลเมตร ถ้าไปยืนตรงกลางจะมองไม่เห็นต้องใช้กล้องส่องทางไกล

ส่วนชื่อหลุมตั้งชื่อตามครอบครัวที่ชื่อหลุมนี้ เพราะนักธรณีวิทยาศึกษาแล้วพบว่าเป็นการชนจากวัตถุนอกโลก และมีเหล็กกระจายอยู่มาก ทำให้แบริงเจอร์ได้หลุมมีอุกกาบาตก้อนใหญ่ซึ่งเป็นเหล็กบริสุทธิ์ขนาดเป็นตันอยู่ เพราะเหล็กบนโลกไม่ใช่เหล็กบริสุทธิ์เวลาจะนำมาใช้ต้องนำไปถลุง หากได้มาจะต้องร่ำรวยมากแน่ๆ ปัจจุบันพบว่าไม่มีใครเคยเจออุกกาบาตก้อนนั้นมีแต่หลุม เพราะความรุนแรงจากการปลดปล่อยพลังงานทำให้หลอมละลายไปหมดไม่เหลืออะไรเลย ปัจจุบันครอบครัวแบริงเจอร์ร่ำรวยจริง แต่ไม่ใช่เพราะขายเหล็กแต่ร่ำรวยจากการเปิดหลุมให้ประชาชนเข้าชม

อย่างไรก็ตามดาวเคราะห์น้อยคือวัตถุขนาดเล็กที่หลงเหลือจากการเกิดดาวเคราะห์ในระบบสุริยะ อยู่ในวงโคจรระหว่างดาวอังคารกับดาวพฤหัสบดี มีจำนวนมากมาย ปัจจุบันเรายังค้นพบไม่หมด วัตถุขนาดเล็กพวกนี้มืองค์ประกอบแตกต่างกันออกไป บางวัตถุก็มีองค์

ประกอบเป็นคาร์บอน บางวัตถุก็เป็นเหล็ก บางครั้งถ้าได้รับแรงรบกวนจากดาวเคราะห์ข้างเคียงหรือมีการเปลี่ยนแปลงวงโคจรก็ตัดเข้ามาในระบบสุริยะด้านใน และบางครั้งก็ตัดกับวงโคจรของโลก ซึ่งความถี่ของการชนพบว่าการชนแบบอุกกาบาตชนิดซูลูปมีความถี่ประมาณหลายร้อยล้านปี ส่วนกรณีการชนที่ทั้งกัสดำมีความถี่ที่หลายร้อยปี แต่จะมีขนาด 1-2 เมตร ไม่มีปัญหาอะไร เพราะโลกมีชั้นบรรยากาศเป็น

เกราะป้องกันอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อปีที่แล้วก็ไม่มีใครทราบว่าในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2554 มีดาวเคราะห์น้อยขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 300 เมตรเฉียดโลกไปในระยะ 324,900 กิโลเมตร ชื่อดาวเคราะห์น้อย 2005 YU55 เป็นดาวเคราะห์น้อยที่ค้นพบในปี ค.ศ. 2005 โคจรรอบดวงอาทิตย์ในเวลา 1.22 ปี ต่อ 1 รอบ ซึ่งไม่มีภัยอันตรายต่อโลกอีกเช่นกัน.

โรคที่เกิดจากชีวิตเร่งรีบ*

โรคที่เกิดจากชีวิตเร่งรีบ (Momypedia) : 3 ความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน

ทุกวันนี้ชีวิตของคนเมืองส่วนใหญ่ล้วนเร่งรีบ ด้วยหน้าที่การงานไม่เปิดโอกาสให้เราเอื่อยระเหยได้มากนัก และนั่นเองจึงเป็นที่มาของความเครียด การกินอาหารไม่ตรงเวลา อีกทั้งอาหารที่กินเข้าไปก็ไม่ได้เอื้อให้ดีต่อสุขภาพสักเท่าไร โรคภัยต่างๆ จึงเกิดขึ้นจากความเสียสมดุลของร่างกายนี้เอง

เรารวบรวมโรคยอดฮิต 3 โรค ที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน มาให้คุณตรวจสอบตัวเอง เพราะแม้ว่าเราไม่อาจจะทำให้การงานวุ่นวายน้อยลงได้ แต่เราหาวิธีรับมือกับสุขภาพของเราได้

1. กรดไหลย้อน

อาการ

แสบร้อนบริเวณหน้าอกและลิ้นปี่ รู้สึกเหมือนมีรสขมของน้ำดีหรือรสเปรี้ยวของกรดในคอหรือปาก เรอบ่อย คลื่นไส้ จุกแน่นในหน้าอกคล้ายอาหารไม่ย่อย

สาเหตุ

มีกรดหรือน้ำย่อยในกระเพาะอาหาร ไหลย้อนขึ้นมาบริเวณหลอดอาหาร จึงทำให้เกิดการอักเสบของหลอดอาหาร

วิธีรักษา

– งดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ น้ำอัดลม ชา กาแฟ ลดอาหารมัน ของทอด ของหวาน และงดสูบบุหรี่

* โดย วิลาสิณี

ที่มา... <http://health.kapook.com/view24531.html>

- รับประทานอาหารให้เป็นเวลา หลีกเลี้ยงการรับประทานอาหารก่อนนอน อย่างน้อย 3 ชั่วโมง
- ลดน้ำหนัก ให้อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่อ้วนเกินไป หากไม่รักษาอาจจะเป็นมะเร็ง หลอดอาหารได้

2. กระเพาะอาหารอักเสบ

อาการ

จะปวดแน่นกลางท้องแบบเรื้อรัง ปวดได้ทั้งเวลาหิวและอิ่ม

สาเหตุ

เกิดจากกินอาหารผิดเวลา กินมากเกินไป กินอาหารที่ติดเชื้อแบคทีเรีย

มีความเครียดสูง

วิธีรักษา

- งดอาหารเผ็ดจัด งดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ น้ำอัดลม ชา กาแฟ แล่งดสูบบุหรี่

- อย่าเครียดเกินไป

- กินอาหารให้เป็นเวลา

- ออกกำลังกายสม่ำเสมอ

หากไม่รักษา

อาจจะลุกลาม กลายเป็นแผลในกระเพาะอาหารได้

3. ความดันโลหิตสูง

อาการ

ปวดหัว เวียนหัว เหนื่อยง่ายผิดปกติ อาจมีอาการแน่นหน้าอกหรือนอนไม่หลับ

สาเหตุ

พักผ่อนไม่เพียงพอ

วิธีรักษา

- เลี่ยงอาหารที่มีรสเค็มจัด เพื่อลดปริมาณเกลือซึ่งจะทำให้เกิดความดัน

- ลดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แล่งดสูบบุหรี่

- พักผ่อนให้เพียงพอ

- ลดน้ำหนักตัว

หากไม่รักษา

หลอดเลือดในสมองแตก อัมพฤกษ์ อัมพาต หัวใจเต้นผิดจังหวะจนทำให้

ถึงแก่ชีวิต

10 วิธีการผ่อนคลายความเครียด*

1. ฟังเพลง หามุมสงบ

นั่งผ่อนคลายให้ล่องลอยอย่างเป็นธรรมชาติ แล้วฟังเพลง เบาๆ โดยเฉพาะเพลงจำพวก **Meditation** ซึ่งเดี๋ยวนี้มีให้เลือกหลากหลายแบบตามความต้องการ ทั้งเสียงของดนตรีบรรเลงหรือเสียงธรรมชาติ จำพวกเสียงคลื่น..เสียงน้ำตก..เสียงนกร้อง รับรองว่าจะช่วยสร้างสมาธิให้กลับคืนสู่สมองและจิตใจได้อย่างน่ามหัศจรรย์ ในช่วงระยะเวลาเพียงสั้นๆ เชียวละ

2. ฉายเดี่ยวดูภาพยนตร์

ขอแนะนำให้ฉายเดี่ยวแล้วตีตัวดูหนังดีๆ สักกรอบ เพราะการไปดูหนังเฉยๆ เป็นวิธีที่เวิร์คที่สุดที่จะปลดปล่อยความรู้สึกให้ ล่องลอยอย่างเป็นอิสระไม่จมอยู่กับปัญหา ถ้ามระบายความอัดอั้นตันใจได้อย่างเห็นผล แต่ต้องถามตัวเองก่อนนะว่ากำลังอยู่ในอารมณ์ไหน เช่น ถ้าอยากร้องไห้ก็ไปดูหนังรักเศร้าเคล้าน้ำตาแล้วก็ร้องไห้ออกมาซะให้พอ หรือถ้าเครียดจัดก็ไปดูหนังตลกแล้วหัวเราะให้หลุดโลกไปเลย

3. โทรหาเพื่อนรู้ใจ

อย่าคิดว่าตัวเองจะแก้ปัญหาทุกปัญหาได้ดีไปซะหมด หัวใจสาวมั่นแม้จะแกร่งเพียงใดก็ยังต้องการที่พึ่งพิงเสมอ ยกหูโทรศัพท์หาเพื่อนรู้ใจสักคนแล้วระบายความรู้สึกให้เพื่อนได้รับรู้ เพราะการมีคนรับฟังและให้คำปรึกษา จะทำให้ชีวิตที่เอียงกะเท่เร่เริ่มเข้าที่เข้าทางมากขึ้น อย่างน้อยก็ยังรู้สึกได้ว่า ไม่ได้แบกปัญหาอยู่คนเดียวในโลกโง่งงละ

4. เขียนไดอารี่

การเขียนไดอารี่เปรียบเสมือนการเปิดประตูอารมณ์ที่ปล่อยให้ความอัดอั้นตันใจต่างๆ ได้ไหลลงสู่หน้ากระดาษอย่างเป็นอิสระและเป็นส่วนตัวที่สุด เพราะการถ่ายทอดความรู้สึกในใจ

* Posted by parttimeday on กรกฎาคม 13, 2012 in สารธรรม

ที่มา... parttimeday.wordpress.com

ออกมา จะทำให้จิตใจปรับสมดุลได้เร็วขึ้น อีกทั้งระหว่างการเขียนไดอารี่นั้นยังถือเป็นการทบทวนความรู้สึกตัวเองที่ดี ที่สุดด้วย ส่วนข้อดีสุดเลิศอีกข้อก็คือ ไดอารี่เป็นเพื่อนสนิทที่ไว้ใจได้ที่สุด เพราะรับฟังเราเสมอและไม่เคยเอาความลับไปบอกต่อใครเลย

5. พลังแห่งการสัมผัส

ลองมองหาใครสักคนช่วยโอบกอดหรือสัมผัสเบาๆ เวลาารู้สึกเหนื่อยล้าดูสิ เพราะร่างกายคนเราเวลาถูกสัมผัสเนี่ย จะทำให้เกิดฮอร์โมนที่ชื่อ “ออกซิโทซิน” ซึ่งมีผลในการลดระดับความเหนื่อยและความเครียด ช่วยให้ร่างกายที่กำลังอ่อนล้ารู้สึกผ่อนคลายได้อย่างไม่น่าเชื่อ

6. สร้างอารมณ์ขัน

พยายามมองหาเพื่อนที่มีอารมณ์ขันช่วยกระตุ้นจิตใจที่แสนท้อเหี่ยวให้หัวเราะได้อีกครั้ง เพราะคนที่หัวเราะง่ายจะมีสุขภาพจิตที่ดี เนื่องจากการหัวเราะจะช่วยลดความดันโลหิตและระดับฮอร์โมนคอร์ติซอลลง (ฮอร์โมนคอร์ติซอล = ฮอร์โมนแสดงความเหนื่อยล้าในกระแสเลือด) แถมยังช่วยเสริมสร้างระดับของ “อิมโมโนโกลบูลินเอ” ซึ่งเป็นสารแอนติบอดีที่สร้างภูมิคุ้มกันให้ร่างกายอีกด้วยนะ เพราะฉะนั้นหัวเราะเข้าไว้ แล้วจะดีเอง

7. สูดกลิ่นหอม

รู้หรือเปล่าว่า...กลิ่นหอมของดอกไม้มานานาพันธุ์มีผลในการช่วยปลูกประสาทสัมผัสให้สดชื่นตื่นตัว แถมยังกระตุ้นพลังงานในจิตใจได้เป็นอย่างดี เวลาเครียดๆ ก็ลองสูดกลิ่นหอมของดอกไม้สิ อย่างกลิ่นกุหลาบ มะลิ ลาเวนเดอร์ หรือจะหยดน้ำมันหอมระเหยในน้ำอุ่นกำลังดี แล้วนอนแช่ตัวให้เพลินสักครึ่งชั่วโมงก็ได้ กลิ่นหอมจะช่วยให้คุณรู้สึกดีขึ้นได้อย่างบอกไม่ถูกเชียวนะ

8. ไปตากอากาศ

หาเวลาหลบไปสูดอากาศบริสุทธิ์กับชีวิตท่ามกลางธรรมชาติสักพักสิ หายใจเข้าลึกๆ ซ้ำๆ ปลดปล่อยสมองให้ว่างที่สุด แล้วก็นอนให้มากที่สุดเท่าที่อยากจะนอน เพราะบางทีความรู้สึกเหนื่อยล้าและหดหู่แบบไม่ทราบสาเหตุเนี่ยมันมาจาก ชีวิตที่ยุ่งเหยิงจนเกินไป เพราะฉะนั้นหลบไปนอนตากน้ำค้างดูดาวเสียบ้าง หัวใจจะได้ชาร์จพลังได้ดีขึ้น

9. หาสัตว์เลี้ยงเป็นเพื่อน

ลองหาสัตว์เลี้ยงสักตัวมาเป็นเพื่อนเล่นก็ไม่เลวนะ เพราะการให้เวลากับสัตว์เลี้ยงตัวโปรด คุยเล่น หยอกล้อกับมันเสียบ้าง จะช่วยให้คุณจิตใจอันแสนจะฟุ้งซ่าน สงบลงได้ แถมรู้จักการให้และมองโลกในแง่ดีมากขึ้นอีกต่างหาก ที่สำคัญยังช่วยลดความดันโลหิตได้อีกด้วยนะ

10. จินตนาการแสนสุข

อีกทางเลือกสำหรับการบรรเทาความหดหู่ในส่วนลึก เป็นการดึงตัวเองออกจากโลกปัจจุบัน ทำได้โดยหลับตาแล้วหายใจลึกๆ จากนั้นก็สร้างจินตนาการถึงความฝันที่วาดหวังเอาไว้ หรือแม้แต่ความหลังอันแสนสุขที่เคยมีการถึงความสุขจากจินตนาการมาใช้จะทำให้เกิดพลังสร้างสรรค์ในหัวใจ และยังช่วยคลายความเครียดข้างในได้เป็นอย่างดี ทำแบบนี้เรื่อยๆ สัก 5 นาที รับรองรู้สึกดีแบบทันตาเห็น

ดนตรี ช่วยสมองดีได้*

ดนตรีใช้เพียงแต่จะทำให้ผู้ฟัง รู้สึกผ่อนคลาย หากยังมีประโยชน์ต่อสมอง และนำมาใช้ในการรักษาโรคทางระบบประสาทได้

**“อันชนใดไม่มีดนตรีกาล ในสันดานเป็นคนชอบกลนัก
อีกใครฟังดนตรีไม่เห็นเพราะ เขานั้นเหมาะคิดขบถปลุกภัย”**

เสียงเพลงในพระราชนิพนธ์แปลในรัชกาลที่ 6 ลอยตามลมจากวิทยุทรานซิสเตอร์ของคุณยายข้างบ้านมากระทบโสตประสาทอย่างแผ่วเบาขณะผมนั่งอ่านตำราเรียนอย่างขะมักเขม้น ช่วยให้จิตใจของผมผ่อนคลายจากเนื้อหาอันหนักสมอง หากใครครวญพิจารณาถึงความหมายก็จะพบว่าบทเพลงนี้สะท้อนความสำคัญและอิทธิพล ของดนตรีต่อความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนสอดแทรกไปยังวัฒนธรรมของผู้คนทุกเชื้อชาติ ถึงขนาดกล่าวได้ว่า หากผู้ใดไม่มีดนตรีในหัวใจแล้วละก็ คงเป็นคนที่ไม่เปลี่ยนแปลงประหลาดนัก

❁ ดนตรีกับวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต

ท่วงทำนองและจังหวะของดนตรีมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่รวมไปถึงกระบวนการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตมายาวนาน “ชาร์ลส์ ดาร์วิน” บิดาแห่งทฤษฎีวิวัฒนาการได้กล่าวไว้ว่า “ธรรมชาติรังสรรค์ท่วงทำนองของสิ่งมีชีวิตขึ้นมาอย่างมีวัตถุประสงค์ ท่วงทำนองแห่งเสียงได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่าง สิ่งมีชีวิต การดึงดูดเพศตรงข้าม และการเกี้ยวพาราสีของสรรพสัตว์ เมื่อมีวิวัฒนาการมาเป็นมนุษย์ สิ่งเหล่านี้ก็ยังคงมีอิทธิพลก่อให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์อันหลากหลาย และยังใช้ในการเร้าเร้าเพื่อการแก่งแย่งแข่งขันนำไปสู่ชัยชนะและความสมปรารถนา”

* ขอขอบคุณเนื้อหา healthtoday

ที่มา... <http://www.showthep.com/show-170603>

❁ ดนตรีกับการแพทย์

เป็นเวลาหลายทศวรรษที่วงการวิทยาศาสตร์และการแพทย์ได้ให้ความสนใจต่ออิทธิพลของดนตรีต่อจิตใจและการทำงานของสมอง กระบวนการรับเสียงดนตรีเริ่มจากเมื่อเสียงดนตรีเข้าไปกระตุ้นอวัยวะรับเสียง ที่หูชั้นใน เสียงจะถูกแปลงเป็นกระแสประสาทแล้วถูกส่งไปแปลผลยังสมอง จากนั้นจะมีการติดต่อประสานงานกันของสมองหลายส่วน ซึ่งควบคุมระบบต่างๆ ของร่างกาย ได้แก่ อารมณ์ ความทรงจำ การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ระบบการหายใจ ระบบหัวใจและหลอดเลือด รวมไปถึงส่วนเล็กๆ ของร่างกาย เช่น รูขุมขนและต่อมเหงื่อ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ดนตรีที่เราได้ยินมีอิทธิพลต่ออวัยวะต่างๆ ของร่างกายอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น บทเพลงเศร้าอาจทำให้น้ำตาไหลหรือหวนคิดถึงเรื่องราวในอดีต หรือบทเพลงปลุกใจทำให้หัวใจเต้นแรงและเกิดความรู้สึกฮึกเหิม เป็นต้น ในทางการแพทย์ ดนตรีได้ถูกนำมาใช้ในการรักษาโรคทางระบบประสาท เช่น โรคสมองเสื่อม โรคพาร์กินสัน โรคหลอดเลือดสมองตีบ และโรคทางจิตเวช

“เมื่อดนตรี สอดประสานกับการเคลื่อนไหว”

❁ ผลของดนตรีต่อโรคพาร์กินสัน

การเคลื่อนไหวของคนเราทุกอิริยาบถประกอบไปด้วยการทำงานร่วมกันของกล้ามเนื้ออย่างเป็นระบบ จังหวะการเดินแต่ละก้าวเสมือนท่วงทำนองดนตรีทางชีวภาพ ในมนุษย์ สมองส่วนหนึ่งได้ถูกออกแบบให้ทำหน้าที่ควบคุมจังหวะการทำงานของกล้ามเนื้อ เปรียบเสมือนนาฬิกาที่ควบคุมเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นในวงให้บรรเลงสอดประสานกัน ในผู้ป่วยโรคพาร์กินสันหรือที่รู้จักกันในนาม “โรคสันนิบาตลูกนก” เป็นโรคความเคลื่อนไหวผิดปกติที่มักพบในผู้ป่วยสูงอายุ สาเหตุของโรคนี้เกิดจากความผิดปกติของสมองส่วนที่ควบคุมการประสานงานกัน ของกล้ามเนื้อ ทำให้การเคลื่อนไหวของร่างกายผิดปกติ โดยผู้ป่วยจะมีอาการมือเท้าสั่น พูดเสียงทุ้ม เคลื่อนไหวช้า หน้าเรียบเฉย ดูไปก็คล้ายกับหุ่นยนต์ที่ขาดน้ำมันหล่อลื่น

ผลของดนตรีต่อผู้ป่วยโรค พาร์กินสันได้ถูกค้นพบจากมีผู้สังเกตเห็นว่า ในขณะที่ผู้ป่วยเดินอย่างเชื่องช้าอยู่นั้น รับบพลังที่ได้ยินเสียงดนตรีกลับเคลื่อนไหวตามจังหวะได้อย่างน่าอัศจรรย์ เสมือน กับได้นาฬิกาข้อมือที่ดีมากำกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย ในปัจจุบันได้มีการศึกษาผลของดนตรีต่อโรคพาร์กินสันอย่างแพร่หลาย และดนตรีได้ถูกนำมาบรรจุในโปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพการเคลื่อนไหวของร่างกาย ในผู้ป่วยโรคพาร์กินสัน ยกตัวอย่างเช่น ในสถาบันการแพทย์วอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการนำดนตรีมาบำบัดผู้ป่วยพาร์กินสันโดยได้มีการจัดชั่วโมงเต้นรำจังหวะ แทงโก ผลที่ได้นอกจากจะทำให้ผู้ป่วยเคลื่อนไหวคล่องขึ้นแล้ว ยังทำให้อารมณ์ของผู้ป่วยดีขึ้นอีกด้วย ส่วนในประเทศไทยก็สามารถนำวิธีการเช่นนี้มาประยุกต์ใช้ได้ แต่อาจจะต้องเปลี่ยนบทเพลงเป็นเพลงร่าเริงสำหรับภาคกลางหรือเพลงหมอลำสำหรับภาคอีสานเท่านั้นเอง

“ท่วงทำนอง ที่ยังไม่ลืมเลือน”

❁ ผลของดนตรีต่อความจำ

ความจำเป็นสิ่งมีค่ายิ่ง หากสูญเสียไปย่อมส่งผลต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก โรคที่มีอาการความจำเสื่อม เช่น โรคอัลไซเมอร์ เป็น โรคที่พบได้บ่อยในผู้ป่วยสูงอายุ โดยในประเทศไทยพบสูงถึง 3.3% ในกลุ่มประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปี และจะเพิ่มขึ้นอีก 10 เท่าในประชากรอายุมากกว่า 90 ปี อาการความจำเสื่อมมักเป็นอาการเริ่มแรกของผู้ป่วยกลุ่มนี้ จากนั้นจึงจะมีความผิดปกติของสมองส่วนอื่นๆ ตามมา จนกระทั่งสูญเสียการทำงานของสมองโดยรวมอย่างสิ้นเชิง อาจเปรียบได้ว่าสมองกำลังเดินทางย้อนเวลากลับไปเป็นทารกอีกครั้งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ในหลายกรณีกลับพบว่าถึงแม้ระบบความจำและการใช้ภาษาของผู้ป่วยที่เป็นโรคอัลไซเมอร์จะมีการทำหน้าที่อย่างผิดปกติ แต่ความสามารถและความทรงจำทางด้านดนตรีกลับคงอยู่

จากการศึกษาของทีมนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยลอนดอน ประเทศอังกฤษพบว่า ในระหว่างการสนทนากับผู้ป่วยที่เป็นโรคอัลไซเมอร์ หากได้มีการเปิดเพลงคลอเบาๆ ไปด้วยจะมีผลทำให้ความจำของผู้ป่วยดีขึ้น สิ่งนี้พิสูจน์ให้เห็นว่าเสียงดนตรีที่ผ่านเข้าไปยังสมองมีผลช่วยในการจัดเรียงระบบการทำงานของเซลล์สมองให้สามารถที่จะจดจำสิ่งใหม่ๆ ได้มากขึ้น กระบวนการนี้จึงถูกนำมาใช้บำบัดผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์เพื่อช่วยกระตุ้นความจำ นอกจากนี้เสียงเพลงดังกล่าวยังทำให้พฤติกรรมและอารมณ์ของผู้ป่วยดีขึ้นอีกด้วย

อย่างไรก็ดี ผลของดนตรีต่อความจำไม่ได้มีผลดีต่อผู้ป่วยโรคความจำเสื่อมเท่านั้น หากแต่ส่งผลดีต่อคนทั่วไปด้วยเช่นกัน คณะนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียได้ทำการทดสอบประสิทธิภาพของความจำของ นักศึกษาโดยให้ฟังเพลงคลาสสิกของโมสาร์ท ผลปรากฏว่าความจำของนักศึกษาที่ผ่านการทดลองมีประสิทธิภาพดีขึ้น ผลดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการทำงานได้เป็นอย่างดี เช่น การเปิดเพลงระหว่างการทำงานของพนักงานบริษัท หรือการเปิดเพลงในห้องสมุดโรงเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานและความจำให้ดียิ่งขึ้น

“ไม่ว่าจะปวดกายหรือปวดใจก็คลายได้ด้วยเสียงเพลง”

❁ ผลของดนตรีต่ออาการปวด

“ความเจ็บปวด” คือความรู้สึกที่มนุษย์ทุกคนพยายามจะหลีกเลี่ยง แต่ต้องเผชิญไม่ว่าจะเป็นการเจ็บปวดทางกาย เช่น จากบาดแผลหรือโรคภัยไข้เจ็บ หรือการเจ็บปวดทางใจ ก็ทำให้เกิดความทุกข์ด้วยกันทั้งสิ้น

มนุษย์ได้มีการใช้ดนตรีบำบัดความเจ็บปวดผ่านท่วงทำนองต่างๆ มาตั้งแต่สมัยโบราณ เช่น ชนบางกลุ่มใช้การสวดมนต์หรือการร้องเพลงในบางส่วนของพิธีกรรม เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยคลายจากความทุกข์ทรมานของโรคหรือบาดแผล ในปัจจุบันก็ได้มีการพิสูจน์แล้วว่าผลของดนตรีสามารถใช้ในการบรรเทาอาการปวด ได้หลากหลาย ได้แก่ อาการปวดศีรษะ อาการปวดจากโรคเนื้องอก อาการปวดบาดแผลหลังการผ่าตัด หรือแม้แต่อาการปวดที่วากันว่าแสนสาหัสอย่างการปวดครรภ์ โดยพบว่า การฟังดนตรีสามารถลดการใช้ยาแก้ปวดได้มากถึง 50% ทราบอย่างนี้แล้วสามิท่านใดมีภรรยา กำลังจะคลอด อย่าลืมติดเพลงโปรดไปให้ภรรยาฟังเวลาเบ่งท้องคลอดด้วยนะครับ

“ดนตรีกับการกระตุ้นสมองส่วนที่เสียไป”

❁ ผลของดนตรีต่อโรคอัมพาต

“ฟังเพลงเพียงวันละครั้ง อะไรก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นป๊อป แจ๊ส หรือคลาสสิก ไม่มาก ไม่นาน แค่วันละ 1-2 ชั่วโมง ก็ช่วยให้ท่านฟื้นตัวจากโรคอัมพาตได้” ประโยคนี้ไม่ใช่สิ่ง เกินจริงหรือ โฆษณาวรรณเพื่อขายยาเทวดาค้นเวลาระหว่างรอยางหนึ่งกลางแปลง แต่หากเป็นผลอันแท้จริงของ ดนตรีต่อการฟื้นตัวของสมองที่ถูกทำลายจากโรคอัมพาตที่มีสาเหตุมาจากหลอดเลือดสมองอุดตัน

เมื่อหลอดเลือดที่ไปเลี้ยงสมองเกิดการอุดตันจะมีผลทำให้สมองส่วนนั้นสูญเสีย การทำงานไป บางส่วนของสมองจะมีการตายอย่างถาวร โดยในปัจจุบันยังไม่มียาใดๆ ที่สามารถ กระตุ้นการทำงานของสมองให้กลับมาทำงานได้ตามปกติ เนื่องจากยาที่ใช้ในปัจจุบันสามารถช่วย ป้องกันไม่ให้หลอดเลือดเส้นนั้นตีบ มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นน่าจะเป็นการดีหากมีวิธีใดที่สามารถกระตุ้น สมองส่วนที่เสียไปให้กลับ มาทำงานได้ดีขึ้น และเมื่อไม่นานนี้ได้มีการค้นพบว่า “ดนตรี” มีคุณสมบัติ ดังกล่าว

คณะนักวิจัยจากประเทศแคนาดาได้ศึกษาผลของดนตรีต่อผู้ป่วยอัมพาต โดยให้ ผู้ป่วยที่เป็นอัมพาตเฉียบพลันฟังเพลงที่ชอบระหว่างรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล “ผลที่ได้ที่น่าจะ ยอดเยี่ยมมาก” นายแพทย์ซาคาโมกล่าว “ผู้ป่วยของเรามีความจำและอารมณ์ดีขึ้นอย่างมากหลัง จากได้ฟังเพลงที่ตนเองชื่นชอบ เหมือนกับว่าดนตรีเป็นตัวประสานงานให้สมองส่วนที่ยังไม่ถูกทำลาย ไปช่วยสมองส่วนที่กำลังป่วยอยู่ให้ดีขึ้น เข้าตำราเพื่อนช่วยเพื่อน” นับเป็นเรื่องดีที่สามารถค้นพบวิธี บำบัดให้กับผู้ป่วยที่สูญเสียการทำงานของ สมองให้มีอาการดีขึ้น

จากผลของดนตรีดังที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า ดนตรีมิได้เป็นแต่ส่วนหนึ่งของ วัฒนธรรมของมนุษยชาติเท่านั้น แต่ยังเป็นเสมือนยาวิเศษรักษาโรคทางระบบประสาท นอกจากนี้ยังช่วยทำให้สมองมีความจำและสมาธิที่ดีขึ้น เมื่อทราบอย่างนี้แล้ว อย่าลืมถาม คนที่คุณรักว่า “วันนี้คุณฟังดนตรีหรือยัง”

ออกกำลังกายเท่าไร?...จึงพอ*

มาออกกำลังกายกันเถอะ...

ประโยคฮิตของวันนี้ เมื่อรัฐบาลณรงค์แนวทางสุขภาพแบบ “สร้างนำซ่อม” ทำให้ทุกหย่อมหญ้ากลายเป็นสถานออกกำลังกาย

ยามเย็นเราจะเห็นพื้นที่ว่างหรือลานจอดรถ แปลงตัวเป็นลานแอโรบิค ที่คลาคล่ำด้วยผู้คนทุกเพศ ทุกวัย ทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ มารวมตัวกันเพื่อออกกำลังกาย

ออกกำลังกาย...ออกกำลังกาย...เพื่อสุขภาพที่แข็งแรง

บางคนวิ่ง บางคนเดิน บางคนเต้นแอโรบิค บางคนเล่นโยคะ ว่ายน้ำ เล่นเทนนิส เข้าฟิตเนสและอื่นๆ อีกมากมาย

แต่...ออกกำลังกายเท่าไรล่ะ...จึงจะเพียงพอ

การออกกำลังกาย เป็นคำตอบของปัญหาสุขภาพมากมายในทุกวันนี้ ออกกำลังกายช่วยเพิ่มสมรรถนะของร่างกาย ร่างกายแข็งแรง จิตใจเบิกบาน โอกาสที่จะเจ็บป่วยก็น้อยลง หรือหากมีเจ้าเชื้อโรคร้ายเล็ดลอดเข้าสู่ร่างกาย ก็สามารที่จะต่อสู้ได้อย่างเข้มแข็ง หรือแม้แต่เจ็บป่วยไปแล้ว โอกาสที่จะฟื้นตัวก็รวดเร็วมากขึ้น

ออกกำลังกายดีอย่างนี้ แต่ก็มีคนเพียงไม่กี่ 10% เท่านั้นเองที่ออกกำลังกายเป็นประจำ และทำมาเป็นเวลามากกว่าหนึ่งปีขึ้นไป และมีคนอีกกว่า 70% ที่ไม่เคยมีโปรแกรมออกกำลังกายเลย บางทีคุณอาจเป็นคนหนึ่งใน 70% นั้นด้วย ซึ่งคุณก็อาจคิดว่า ร่างกายของคุณสมบูรณ์ดีอยู่แล้ว เพราะคุณเป็นคนทำงานหนัก คล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง ...มาทดสอบกันดูสิว่า “ได้เวลาออกกำลังกาย” ของคุณหรือยัง

ตอบคำถามต่อไปนี้ ด้วยความเป็นจริง ใช่ หรือ ไม่ใช่

- ก. งานของคุณหนัก เหน็ดเหนื่อย แต่คุณยังสนุกสนานได้หลังเลิกงาน
- ข. คุณยังเดินข้ามสะพานลอยได้อย่างสบาย โดยไม่รู้สึเหนื่อยหรือเมื่อยขา
- ค. เรื่องเดินไกลหน่อย คุณก็ไม่หวั่น แกรมเดินได้เป็นกิโล โดยไม่เหนื่อยหอบ
- ง. ถ้าเรื่องใช้แรงล่ะก็ ขอให้บอก ย้ายห้อง ย้ายบ้าน ยกของได้ไม่มีหมดแรง
- จ. ทั้งหมดที่กล่าวมา 4 ข้อ ถ้าต้องทำล่ะก็รับรองเหนื่อยหอบ เป็นลมไปก่อนก็ไม่ว่า
- ฉ. รู้สึกเหนื่อยง่ายอยู่ตลอดเวลา ทำอะไรนิดหน่อยก็ต้องนั่งพักเหนื่อย
- ช. ฉันไม่ยอมออกกำลังกาย เพราะฉันเหนื่อยง่าย ลองทำนิดเดียวจะเป็นลม
- ซ. ฉันเกลียดวันที่ไต่บัน เพราะฉันต้องเดินขึ้นบันไดมา 3 ชั้น หายใจหอบทีเดียว

* บทความจาก..หนังสือ นิติสารใกล้หมอ By...www.elib-online.com

ที่มา... http://www.thairunning.com/enough_exercise.htm

ถ้าคำตอบของคุณในข้อ ก - ง ส่วนใหญ่ตอบ “ไม่ใช่” และในข้อ จ - ช ส่วนใหญ่ตอบว่า “ใช่” ละก็ อย่าปฏิเสธเลยว่าคุณเป็นคนหนึ่งที่ละเลยการออกกำลังกาย และถึงแม้วันนี้คุณจะดูแข็งแรงอยู่ แต่ตัวคุณเองก็รู้ว่า คุณไม่ฟิตเหมือนเมื่อก่อน

แต่ไม่ใช่คุณคนเดียวหรอกที่ละเลยการออกกำลังกาย ในยุคสมัยที่ประเทศได้รับการบันทึกกินเนสส์บุ๊กส์ ว่าได้จัดทำหกรรณการออกกำลังกายที่มีคนมาร่วมออกกำลังกายมากที่สุดในโลกอย่างวันนี้ ก็ยังมีคนอื่นอีกหลายล้านคนที่ไม่ออกกำลังกาย แม้กระทั่งใครหลายคนที่ไม่ร่วมออกกำลังกายที่สนามหลวงในวันนั้น วันนี้ก็อาจจะยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกายก็เป็นได้

นี่คือเหตุผลที่ผู้คนจำนวนไม่น้อยชอบยกมาอ้างกัน ...เมื่อไม่ต้องการออกกำลังกาย

ข้ออ้างอันดับหนึ่ง : “ไม่มีเวลา”

ข้ออ้างอันดับสอง : “ออกกำลังกายมันน่าเบื่อออก”

ข้ออ้างอันดับสาม : “เคยทำแล้ว แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ก็เลยเลิกทำ”

ไม่มีเวลา เป็นเหตุผลที่ใช้ได้ดีที่สุด เพราะเมื่อไม่มีเวลาเสียแล้ว ก็ไม่ต้องตอบคำถามอื่น หากคำตอบสำหรับเหตุของการไม่ออกกำลังกายของคุณ คือ “ไม่มีเวลา” ละก็ วันนี้มีข่าวดีมาบอก

● เวลาที่ต้องการสำหรับการออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพดีนั้น เพียงวันละ 30-60 นาทีเท่านั้น เมื่อเลือกใช้รูปแบบการออกกำลังกายแบบหักโหมปานกลาง

● การออกกำลังกายแบบสะสมแต่เดิม ครั้งละ 10 นาที 3 ครั้ง หรือ 6 ครั้ง ได้ผลแบบเดียวกับการออกกำลังกายรวดเดียว 30 นาทีหรือหนึ่งชั่วโมง

● การออกกำลังกายสามารถเปลี่ยนรูปแบบไปเป็นกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวันได้ เช่น เดินขึ้นลงบันไดที่ทำงาน หรือจอดรถออกให้ไกลอีกนิด เพื่อเพิ่มระยะทางการเดินมากขึ้น

เห็นแล้วใช่ไหมว่า การออกกำลังกายนั้นใกล้ชิดกับเราเพียงใด มันไม่ใช่เรื่องน่าเบื่อที่ต้องลุกขึ้นมา ซื้อเสื้อผ้าชุดวอร์มเพื่อออกไปวิ่งเพียงอย่างเดียว แต่คุณสามารถเริ่มออกกำลังกายได้ง่ายๆ พอเริ่มเห็นผลแล้วคุณก็จะเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย จนมี “เวลา” ที่เพียงพอสำหรับการออกกำลังกายไปเอง

เมื่อถึงเวลาที่ต้องเลือกรูปแบบของการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับคุณ คุณอาจจะรู้สึกสับสน เพราะบางคนแนะนำให้เลือกการเดิน บางคนให้เลือกรั้วจ็อกกิ้ง บางคนชวนไปว่ายน้ำ ... ความแตกต่างของการออกกำลังกายแต่ละแบบอยู่ที่ไหน หากต้องการออกกำลังกายเพื่อให้สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ควรเริ่มต้นที่การเดินใช่หรือไม่ และที่สำคัญ ...**ออกกำลังกายเท่าไรจึงจะพอ ?**

เรามารู้เรื่องรูปแบบการออกกำลังกายไว้ก่อน แล้วมาดู “ความเพียงพอ” ของการออกกำลังกายกันก่อน ส่วนมากเมื่อเริ่มออกกำลังกายไปสักพัก จะมีคำถามที่มักถามตัวเองว่า ออกกำลังกายเท่านี้เพียงพอแล้วจริงหรือ ?

ปัญหาก็คือ...เพียงพอสำหรับอะไร ?

ดังนั้นคุณควรกำหนดเป้าหมายในการออกกำลังกายของคุณเสียก่อน ลองเลือกคำตอบด้านล่างนี้ว่าที่คุณจะออกกำลังกาย หรือกำลังออกกำลังกายอยู่นี้เพราะอะไร

- ออกกำลังกายเพราะอยากให้ร่างกายฟิต สุขภาพดี มีชีวิตที่แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ และไม่เจ็บป่วย

- ออกกำลังกายเพื่อคงน้ำหนัก และรูปร่างที่ดีไว้กับคุณให้นานที่สุด

- ออกกำลังกายเพื่อลดน้ำหนัก เพราะตอนนี้น้ำหนักเกินค่ามาตรฐานมามากแล้ว

เมื่อคุณเลือกข้อใดข้อหนึ่งแล้ว ลำดับต่อมาคือทำความเข้าใจปริมาณการออกกำลังกายที่เหมาะสมสำหรับคุณ ซึ่งแน่นอนจะต้องแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ที่คุณเลือก

กลุ่มที่ 1 : ออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี

หากคุณเลือกออกกำลังกาย เพราะเหตุผลเพื่อสุขภาพที่ดี คุณต้องทราบว่าปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบ และปริมาณการออกกำลังกาย คือ เพศ อายุ น้ำหนักและโปรแกรมการควบคุมอาหาร (ในกรณีผู้ที่ลดน้ำหนักไปด้วย) เมื่อคุณออกกำลังกายเพราะไม่อยากจะป่วยเป็นโรคเรื้อรังในบั้นปลายชีวิต เช่น เบาหวาน หัวใจ ความดันเส้นโลหิต ฯลฯ คุณควรที่จะออกกำลังกายเท่าไรดี

- คำแนะนำที่ 1 จาก the U.S. Surgeon General ประเทศสหรัฐอเมริกา แนะนำไว้ตั้งแต่ปี 1996 ว่า สำหรับผู้ใหญ่ นั้น ระยะเวลาในการออกกำลังกายที่จะมีประสิทธิผลให้สุขภาพร่างกายดีขึ้น คือ วันละ 30 นาที สัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 5 วัน ด้วยรูปแบบการออกกำลังกายแบบหักโหมปานกลาง

- คำแนะนำที่ 2 มาจาก the Institute of Medicine (IOM) แนะนำไว้เมื่อเดือนกันยายนปี 2002 ว่า การออกกำลังกายสำหรับผู้ใหญ่นั้นระยะเวลาที่เหมาะสมคือ 1 ชั่วโมงทุกวัน ด้วยรูปแบบการออกกำลังกายแบบเดียวกัน คือ ระดับความหักโหมปานกลาง

แล้วจะเชื่อใครดี ?

อันที่จริงแล้วทั้งสองสถาบันต่างถูกทั้งคู่ เพราะเหตุผลทางกาลเวลา และสถานการณ์สุขภาพของประชากร ในประเทศสหรัฐอเมริกาเลวร้ายลง โดย IOM ให้เหตุผลว่าการที่แนะนำให้ออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นนั้น เพราะประเมินจากพื้นฐานสุขภาพของประชากรอเมริกันในวันนี้ได้รับพลังงานจากอาหารที่รับประทานเข้าไปมากกว่าเมื่อก่อน โดยไม่ได้ระบุว่าเป็นเพราะอาหารนั้นมีพลังงานเพิ่มมากขึ้น หรือปริมาณที่รับประทานเข้าไปเพิ่มมากขึ้น หรือทั้งสองอย่าง ดังนั้นจึงต้องออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นเพื่อเผาผลาญพลังงานที่กินเข้าไป 30 นาที ใน 5 วันจึงไม่เพียงพอ ต้องเพิ่มเป็น 60 นาทีใน 7 วัน

นั่นหมายความว่า หากต้องการออกกำลังกายเพื่อให้สุขภาพแข็งแรง ขั้นต่ำที่ทุกคนควรปฏิบัติ คือ การออกกำลังกายด้วยรูปแบบหักโหมปานกลาง วันละ 30 นาที สัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 5 วัน และหากคุณเป็นคนที่มีนิสัยการกินที่ไม่ถูกต้อง และยังลด ละ เลิก ไม่ได้ คุณต้องเพิ่มการออกกำลังกายเป็นวันละ 60 นาที ทุกวัน

อย่าลืม! ว่า คุณสามารถแบ่งเวลาการออกกำลังกายให้เป็นส่วนๆ ได้ โดยรวมกันในแต่ละวันแล้วให้ได้ระหว่าง 30-60 นาที ก็เพียงพอสำหรับการมีสุขภาพร่างกายที่ดี รูปแบบการออกกำลังกายที่แนะนำสำหรับการออกกำลังกายแบบหักโหมปานกลาง การเดินเร็วๆ, ขึ้นบันได, พายเรือ, เดินป่า, วิ่งจ็อกกิ้ง, ว่ายน้ำ, เต้นแอโรบิค และ ขี่จักรยาน

กลุ่มที่ 2 : ออกกำลังกายเพื่อคงน้ำหนักและรูปร่างที่ดีไว้กับคุณให้นานที่สุด

สมมติว่าคุณเป็นดารานักแสดง แน่นอนว่าคุณต้องออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เพราะอาชีพของคุณต้องอาศัยรูปร่าง หน้าตา และบุคลิกที่ดีช่วยส่งเสริม หรือแม้ว่าคุณจะไม่ได้เป็น ดารานักแสดง คุณก็มีสิทธิที่จะอยากรักษาหุ่นที่ดีไว้กับคุณให้นานที่สุด รวมทั้งความต้องการที่จะ คงน้ำหนักที่เหมาะสมไว้กับคุณตลอดไป

คุณจึง (จำเป็น) ต้องออกกำลังกาย แต่การออกกำลังกายของคุณจะมีระดับที่ มากกว่าการออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงแบบคนกลุ่มที่ 1 และคุณจะต้องระวังเรื่องการ รับประทานอาหารไปพร้อมกันด้วย แต่แน่นอนว่าคุณจะมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ห่างไกลจากโรค เรื้อรังทั้งหลายเช่นเดียวกับคนกลุ่มที่ 1 แถมพ่วงมาด้วยน้ำหนักตัวที่คงที่และรูปร่างที่สวยงาม

หลักความคิดเรื่องการรักษารูปร่างนี้ เช่นเดียวกับการควบคุมอาหารเพื่อลดน้ำหนัก คือคำนวณหาปริมาณพลังงานที่ร่างกาย ต้องการใช้แต่ละวัน แล้วรับประทานอาหารให้สมดุล รวมทั้งออกกำลังกายเพื่อเผาผลาญพลังงานส่วนเกิน

- หากคุณต้องการลดน้ำหนัก จะต้องรับประทานอาหารให้ได้พลังงานน้อยกว่า กิจกรรมที่ทำ

- หากคุณต้องการเพิ่มน้ำหนัก รับประทานอาหารให้ได้พลังงานมากกว่ากิจกรรมที่ทำ ปริมาณพลังงานที่ใช้ในแต่ละวัน คือ พลังงานที่ร่างกายใช้ไปกับทุกกิจกรรมที่เกิดขึ้น เช่น แต่งตัว ขับรถ รับประทานอาหาร เดินเล่น เขียนหนังสือ และหากคุณออกกำลังกายจะใช้พลังงาน เพิ่มขึ้นอีกประมาณ 20% ตามแต่ชนิดและเวลาของการออกกำลังกาย

หนึ่งวันคุณต้องการพลังงานเท่าไร ?

คำนวณตามสูตร BEE (basal energy expenditure) จาก IOM แนะนำดังนี้

	ค่ามาตรฐาน		น้ำหนัก (ปอนด์)	ความสูง (นิ้ว)		อายุ (ปี)	ผลลัพธ์ (แคลอรี)
เพศหญิง	655	+	$4.36 \times \text{นน.}$	$4.57 \times \text{ความสูง}$	-	$4.7 \times \text{อายุ}$	ผลลัพธ์ $\times 120\%$
เพศชาย	665	+	$6.27 \times \text{นน.}$	$12.7 \times \text{ความสูง}$	-	$6.8 \times \text{อายุ}$	ผลลัพธ์ $\times 120\%$

อัตราส่วนมาตรฐาน 1 กิโลกรัม = 2.2 ปอนด์ , 2.5 ซม. = 1 นิ้ว

ตัวอย่าง สมหญิงสูง 165 ซม. น้ำหนัก 55 กิโลกรัม และ สมชาย สูง 170 ซม. น้ำหนัก 65 กิโลกรัม

	ค่ามาตรฐาน		น้ำหนัก (ปอนด์)	ความสูง (นิ้ว)		อายุ (ปี)	ผลลัพธ์ (แคลอรี)
สมหญิง	655	+	$4.36 \times (55 \times 2.2)$ = 528	$4.57 \times (165/2.5)$ = 302	-	4.7×30 = 141	$1,345 \times 120\%$ = 1,614
สมชาย	665	+	$6.27 \times (65 \times 2.2)$ = 897	$12.7 \times (170/2.5)$ = 864	-	6.8×30 = 204	$2,222 \times 120\%$ = 2,666

นั่นหมายความว่าวันหนึ่งๆ สมหญิงต้องการพลังงาน 1,614 แคลอรี และสมชาย ต้องการพลังงาน 2,666 แคลอรี เพื่อนำไปใช้ดำเนินชีวิตประจำวัน จากสูตรนี้คุณเองก็สามารถหา ปริมาณพลังงานที่คุณใช้ในแต่ละวันได้ง่ายๆ ด้วยการเติมตัวเลขน้ำหนัก ส่วนสูง และอายุลงไป ในตารางผลลัพธ์ที่ได้เป็นอัตราการใช้พลังงานของตัวเอง ในภาวะที่มีกิจกรรมการดำเนินชีวิตแบบ ปกติ คุณก็จะกำหนดได้แล้วว่าจะควบคุมน้ำหนักและออกกำลังกายอย่างไร ตารางด้านล่างนี้อาจ ช่วยคุณได้

ตารางปริมาณพลังงานที่ร่างกายใช้ไปในการออกกำลังกายแต่ละประเภท

ออกกำลังกาย เป็นเวลา 1 ชม.	เผาผลาญพลังงาน (แคลอรี)	ออกกำลังกาย เป็นเวลา 1 ชม.	เผาผลาญพลังงาน (แคลอรี)
เดินแอโรบิค	416-533	หวดแร็คเก็ต	448-574
Backpacking	448-574	กระโดดเชือก	640-820
แบดมินตัน	288-369	วิ่งเร็วๆ	864-1,107
ปั่นจักรยาน นอกบ้าน	512-656	เล่นสเก็ตซ์ (น้ำแข็งหรือล้อ)	448-574
ปั่นจักรยาน (เครื่องออกกำลังกาย)	448-574	เล่นสกี (Cross Country)	512-656
โบว์ลิ่ง	192-246	เล่นสกี (Downhill)	384-492
ล่องเรือแคนู	224-287	เดินขึ้น-ลงบันได	576-738
เดินรำ	288-369	ว่ายน้ำ	384-492
ทำสวน	256-328	ตีเทนนิส	448-574
เล่นกอล์ฟ (แบกถุงเอง)	288-369	วอลเลย์บอล	192-246
ปีนเขา	384-493	เดินเรื่อยๆ	160-205
วิ่งจ็อกกิ้ง	512-656	เดินเร็วๆ	243-312

จำนวนพลังงานที่ใช้ไปด้วยการออกกำลังกายแบบเดียวกัน ก็จะไม่เท่ากันทุกคน ขึ้นอยู่กับน้ำหนักตัว และแรงที่ใช้ไปในการออกกำลังกายนั้นๆ แต่อย่างน้อยคุณก็สามารถที่จะมีแนวทาง สำหรับการออก กำลังกายของคุณในสัปดาห์นี้แล้ว

กลุ่มที่ 3 : ออกกำลังกายเพื่อลดน้ำหนัก

สำหรับการออกกำลังกายโดยมุ่งหวังที่จะลดน้ำหนักนั้น คุณควรกำหนดเป้าหมายของ การลดให้แน่นอน โดยกำหนดเป็นค่าตัวเลขที่มีความเป็นไปได้จริง เพราะหลายรายเลิกออกกำลัง กายด้วยเหตุผลที่ว่า ออกกำลังกายเท่าไรน้ำหนักก็ไม่ลดลง

เมื่อกำหนดเป้าหมายได้แล้ว คุณก็ต้องเลือกการออกกำลังกายที่คุณชอบ แต่ถ้าจะให้ดี ควรเลือกประเภทที่เผาผลาญพลังงานมากที่สุดหน่อย (ดูจาก ตารางปริมาณพลังงานที่ร่างกายใช้ไปในการออกกำลังกายแต่ละประเภท) และใช้เวลาในการออกกำลังกายเช่นเดียวกับกลุ่มที่ 1 จากนั้นคุณต้องมาทำความเข้าใจเรื่องการใช้พลังงานของร่างกายเช่นเดียวกัน แต่ต้องขยายไปถึงที่มาของพลังงานนั้นๆ แหล่งของพลังงานที่เหมาะสมคืออะไร และเราจะได้มาจากอาหารประเภทไหนบ้าง

สัดส่วนของอาหารเพื่อควบคุมน้ำหนักนั้น ทาง IOH แนะนำดังนี้

	คาร์โบไฮเดรต	ไขมัน	โปรตีน
พลังงานที่ควรได้รับ	45-65%	20-35%	10-35%

ไฟเบอร์		
	เพศชาย	เพศหญิง
อายุต่ำกว่า 50 ปี	30 กรัม/วัน	25 กรัม/วัน
อายุ 51 ปีขึ้นไป	30 กรัม/วัน	21 กรัม/วัน

สิ่งที่คุณต้องคำนึงถึงคือ แหล่งที่มาของอาหารแต่ละประเภท

● **คาร์โบไฮเดรต** คาร์โบไฮเดรตเชิงซ้อนได้จากอาหารจำพวกแป้ง โยอาหารจาก ธัญพืช ผัก และพืชตระกูลถั่ว เช่น ถั่วลันเตา ถั่วลิสง ถั่วฝักยาว คาร์โบไฮเดรตเชิงซ้อนช่วยให้ร่างกายของคุณได้รับพลังงานนานกว่าคาร์โบไฮเดรตเชิงเดี่ยว จากขนมหวาน นม น้ำตาล แต่มะและผลไม้ให้ สารอาหารอื่นๆ เพิ่มเติมด้วย ผู้ที่ต้องการลดน้ำหนักจึงควรเลือกบริโภคข้าวไม่ขัดขาว รวมทั้งธัญพืชต่างๆ จะเป็นแหล่งพลังงานที่ดีของร่างกาย

● **ไขมัน** จำกัดการได้รับไขมันชนิดอิ่มตัว เช่น ไขมันจากเนื้อสัตว์ หนังสัตว์ นม ชีส ผลิตภัณฑ์จากไข่ โดยแทนที่ด้วยไขมันชนิดไม่อิ่มตัวเชิงเดี่ยว เช่น น้ำมันมะกอก น้ำมันคาโนลา ถั่ว หรือน้ำมันจากเมล็ดพืช ซึ่งให้พลังงานสูงและสามารถลดระดับโคเลสเตอรอลในเลือดได้ ลดความเสี่ยงต่อโรคหัวใจ และทำให้ควบคุมน้ำหนักของร่างกายได้ดี หรืออาจจะทดแทนด้วยไขมันชนิดไม่อิ่มตัวเชิงซ้อน เช่น น้ำมันจากข้าวโพด หรือดอกทานตะวัน รวมทั้งถั่วเหลือง หรือน้ำมันจากดอกคำฝอย ก็จะดีกับร่างกายของคุณ มากกว่าการเลือกใช้ไขมันอิ่มตัว จำไว้ว่าไขมันที่ดีต่อสุขภาพของคุณมากที่สุด คือ ไขมันชนิดไม่อิ่มตัวเชิงเดี่ยว

● **โปรตีน** ร่างกายต้องการโปรตีนเพื่อบำรุงกล้ามเนื้อต่างๆ แหล่งโปรตีนที่สำคัญ คือ ถั่ว สัตว์ปีก อาหารทะเล เนื้อสัตว์ อาหารทำจากนม และเมล็ดพืชต่างๆ

● **ไฟเบอร์** คำแนะนำเรื่องการบริโภคไฟเบอร์ให้ได้ในปริมาณที่เหมาะสม ก็เพื่อกันคุณให้ออกห่างจากโรคหัวใจและเบาหวาน อาหารที่มีไฟเบอร์สูง ก็คือ ผลไม้ ผัก และธัญพืชต่างๆ รวมทั้ง พืชตระกูลถั่ว

ตอนนี้คุณก็ยังสามารถเลือกรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่คุณต้องการได้แล้ว แต่รู้หรือไม่ว่ามีคนจำนวนไม่น้อยที่ล้มเลิกความตั้งใจในการออกกำลังกายกลางคัน ดังนั้นเพื่อไม่ให้คุณเป็นอีกคนหนึ่งที่ต้องล้มเลิกความตั้งใจกลางคัน จงอย่ากำหนดเป้าหมายของคุณไว้สูงเกินไป

แล้วลองปฏิบัติตามคำแนะนำดังนี้

- เริ่มโปรแกรมการออกกำลังกายของคุณ อย่างช้าๆ แล้วค่อยๆ เพิ่มทีละน้อย หรือเพิ่มเวลาให้มากขึ้นในวันต่อๆ ไป
 - ปรึกษาเพื่อนที่ชื่นชอบการออกกำลังกาย และขอรับฟังประสบการณ์ของเขา คุณอาจจะได้รับคำแนะนำที่ดี
 - อย่าฝืนออกกำลังกายเมื่อคุณไม่อยากทำ จำไว้ว่า “หยุดเมื่อคุณรู้สึกว่ายากหยุด” เช่น คุณกำหนดว่าจะเดินจ็อกกิ้งวันละ 45 นาที แต่ทำได้เพียง 10 นาที รู้สึกเหนื่อยมากอยากพัก ก็สามารถหยุดพักได้ แล้วเริ่มใหม่
 - อย่าพยายามลดน้ำหนัก 1 กิโลกรัม ให้ได้ภายในสัปดาห์เดียว
 - หากน้ำหนักไม่ลดลง จำไว้ว่าสิ่งที่คุณได้รับกลับมา คือ สุขภาพที่ดีขึ้น
 - คุณรู้ไหมว่า มีคนจำนวนมากที่น้ำหนักลดลง หลังจากที่ยุติออกกำลังกายไปแล้ว ระยะเวลาหนึ่ง พยายามสร้างแรงจูงใจเอาไว้ให้ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง แล้วผลลัพธ์จะดีเอง
 - ทำบันทึกประจำวันการออกกำลังกายของคุณ เพื่อช่วยให้คุณมองเห็นความสำเร็จของตัวเองได้ง่ายขึ้น เป็นการเพิ่มกำลังใจในการออกกำลังกาย
 - ฟังเพลงไปพร้อมการออกกำลังกาย หากคุณเป็นคนเปื่อง่าย การฟังเพลงไปด้วย จะทำให้เวลาเดินไปเร็วมากขึ้น
 - ออกกำลังกายกับเพื่อนจะช่วยผลักดันกันและกันให้ประสบความสำเร็จ อย่าลืมเลือกรูปแบบการออกกำลังกายที่คุณรู้สึกชอบเป็นพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว จะมีโอกาสที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายมากกว่า
 - หากคุณต้องการเลิกออกกำลังกายจริงๆ ลองฝึกทนออกไปอีก ให้ได้ถึง 6 เดือน เพราะมีผลวิจัยบางชิ้นรายงานว่า เมื่อเราเปลี่ยนพฤติกรรมใดๆ เป็นระยะเวลา 6 เดือนแล้ว ร่างกายจะปรับตัวยอมรับพฤติกรรมนั้นๆ และจะทำอย่างต่อเนื่อง
 - ในกรณีที่คุณมีโรคประจำตัวหรือโรคเรื้อรัง คุณควรปรึกษาแพทย์ก่อนจัดโปรแกรมการออกกำลังกาย เพื่อป้องกันมิให้การออกกำลังกายนั้นหนักหน่วงเกินกว่าสภาพร่างกายที่รองรับไหว
 - ข้อสุดท้าย หากคุณประสบความสำเร็จ ออกกำลังกายได้ถูกวิธี บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อย่าลืมให้รางวัลกับตัวเอง เช่น ซื้อเสื้อผ้า รองเท้าที่คุณอยากได้ หรืออาจจะอนุญาตตัวเองให้ได้ ทานอาหารอย่างที่คุณชอบได้สักมื้อเป็นรางวัล
- อ่านมาถึงบรรทัดนี้ คุณก็คงพร้อมที่จะออกกำลังกายอย่างจริงจัง มีเป้าหมาย และรู้ปริมาณการออกกำลังกายที่เหมาะสมสำหรับตัวเองเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ...เตรียมตัวพบกับคุณคนใหม่ (กลับมา) พิเศษเหมือนเดิม แล้วอย่าลืมชักชวนเพื่อนๆ มาออกกำลังกายกันเถอะ

คุณค่าของความเป็นคน*

อาจารย์คนหนึ่ง เริ่มการสนทนาในชั้นเรียน ด้วยการหยิบธนบัตรใบละ ๑,๐๐๐ บาท ออกมาให้ให้นักศึกษาดูแล้วถามว่า “มีใครอยากได้บ้างไหม” ทุกคนรีบยกมือ

อาจารย์ขยำธนบัตรนั้น “จนยับยู่ยี่”.. แล้วถามอีกครั้งว่า “มีใครยังอยากได้ธนบัตรใบนี้อีกหรือไม่”.. ทุกคนยังยกมือขึ้นเหมือนเดิม..

อาจารย์ถามต่ออีกว่า “ถ้าสมมุติว่าธนบัตรใบนี้ถูกทิ้งอยู่บนพื้น แล้วมีคนมาเหยียบย่ำจนสกปรก ยังจะมีใครอยากได้อีกหรือไม่” .. นักศึกษาทุกคนก็ตอบว่ายังอยากได้ ...

อาจารย์จึงกล่าวสรุปว่า.. “นั่นคือสิ่งมีค่า” ที่พวกเขาได้เรียนรู้ในวันนี้! ไม่ว่าเธอจะทำอะไรกับธนบัตรใบนี้ มันก็ยังคงจะมีราคา ๑,๐๐๐ บาท อยู่เสมอ..

ชีวิตคนเราก็เช่นเดียวกัน

บางครั้ง เราอาจจะถูกทอดทิ้ง ถูกใครต่อใคร ขี้าเติม เหยียบย่ำ ถูกขยี้ ยับเยิน.... เพราะความผิดพลาดในการก้าวเดินของชีวิต จนทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเอง “ไร้ค่า” แต่รู้มั๊ย?.. ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เธอก็ยังมี “คุณค่าของความเป็นคน” .. ไม่ว่าเธอจะสะอาดเอี่ยม หรือว่า ยับยู่ยี่ .. “ตัวเรายังมีค่าที่สุดเสมอ” จำไว้

* ที่มา...วารสารกองทัพไทย ปีที่ ๕๐ ฉบับที่ ๒ เดือน มกราคม – มีนาคม ๒๕๕๕

...ไม่มีงานใดที่ต่ำต้อย ขอเพียงงานนั้น
สอดคล้องกับทิศทางในชีวิตของท่าน...

ภาพ : Internet

สวัสดี...ชาวโลก*

สวัสดี ชาวโลก... ท่วมทั้งหลาย มหันต์ภัย.. กร่ำกรายทุกแห่งหน
 ฝนถล่ม ดินทลาย หิมะไหลวน น้ำเอ่อท้น ท่วมซ้ำ จำปฐพี
 พายุร้าย โคมชด์กวาดทุกแห่ง โลกตะแดง เต็งกระดอน สุดซ้นหนี
 เสียงร่ำไห้ ไหยทวน ก้องธรณี หรือเสียงผี ซาตาน ดังดรีนเดร
 เหวย...เหวย... เหวย..... มนุษย์เอ๋ย...ฟังซี..... เสียงข่มเหง
 ดังกึกก้อง โกรธเคี้ยว ร่วมบรณเฑาะ สุดวังเวง อังว้าง แลมีดมน
 ณ วันนี้โลกทรุด สรรพสัตว์ซ้ำ เหมือนดอกย้า ความจริง ทุกแห่งหน
 ธรรมชาติวิบัติ สาดซ้ำ ท่วมสกันธ หรือเป็นผล แห่งกรรมคนทำมา
 สวัสดี ชาวโลก... ท่วมทั้งหลาย ตระหนักไหม ใส่ใจ... กันบ้างหนา
 ร่วมมือ..... ใจรักษ์ธรรมชาติ ทุกเวลา เพื่อรักษา โลกไว้.... ให้สมดุล...

นิทานเซน : ความสุขอยู่ไหนใด?*

ภาพจาก <http://bbs.ifeng.com>

《烦恼即是菩提》

พุทธศาสนิกชน 3 ราย สิ้นหน้าเต็มไปด้วยความกลัดกลุ้มเนื่องเพราะปัญหาที่แก้ไม่ตก จึงได้ไปขอคำชี้แนะจากอาจารย์เซนอุ่เต๋อ เมื่อได้พบก็เอ่ยถามอาจารย์เซนว่า “มีหนทางใดที่จะทำให้พวกเรามีความสุขในชีวิต?”

อาจารย์เซนถามกลับไ้ว่า “พวกท่านแต่ละคนมีชีวิตอยู่เพื่ออะไร?”

คนแรกตอบว่า “ข้ามีชีวิตอยู่เพราะไม่อยากตาย”

คนต่อมาตอบว่า “ข้ามีชีวิตอยู่เพื่อมีลูกเต็มบ้านหลานเต็มเมือง ยามแก่เฒ่า แวดล้อมไปด้วยลูกหลาน คงเป็นความสุขยิ่งนัก”

คนสุดท้ายตอบว่า “ข้ามีชีวิตอยู่เพื่อเป็นที่พึ่งให้กับคนในครอบครัว ตอนนี้อยู่คนเดียว ต้องพึ่งพาข้า ดังนั้นข้าจึงไม่อาจตาย”

เมื่อได้ฟังเหตุผลในการมีชีวิตอยู่ของทั้งสาม อาจารย์เซนอุ่เต๋อได้แต่กล่าวว่า “หากเป็นเช่นนั้นพวกท่านคงไม่อาจมีความสุขตลอดกาล เนื่องจากพวกท่านคนหนึ่งมีชีวิตอยู่บนความ

หวาดกลัวความตาย คนหนึ่งเฝ้ารอให้ถึงยามแก่เฒ่า อีกคนหนึ่งถูกขับเค็ญด้วยภาระอันหนักอึ้ง จนต่างก็หลงลืมหลักการและความหมายที่แท้จริงของการมีชีวิตอยู่ เช่นนี้จะมีความสุขได้อย่างไร”

จากนั้นอาจารย์เซนจึงเอ่ยถามเหล่าพุทธศาสนิกชนต่อไปว่า “ในความเห็นของทุกท่าน ‘ความสุข’ คืออะไร?”

คนแรกตอบว่า **“ย่อมเป็นทรัพย์สินเงินทองบันดาลความสุข”**

คนต่อมาตอบว่า **“ความรักจึงนำมาซึ่งความสุข”**

คนสุดท้ายตอบว่า **“ชื่อเสียงเกียรติยศต่างหากคือความสุข”**

อาจารย์เซนกลับตอบว่า “นั่นกลับมิใช่ ข้าร้ายหากพวกท่านสะสมสิ่งเหล่านี้มากเกินไป กลับยิ่งเพิ่มความทุกข์”

พุทธศาสนิกชนทั้งสามมองหน้ากันด้วยความงุนงง อาจารย์เซนจึงกล่าวต่อไปว่า “หากพวกท่านมีทรัพย์สินเงินทอง ความรัก หรือลาภยศสรรเสริญแล้ว ความกังวลว่าจะเสียมันไป ความโศกเศร้าเมื่อสูญเสียไปแล้ว รวมทั้งความปรารถนาอยากได้อะไรมีมากกว่าเดิม จะกลายเป็นบ่วงแร้วคอยพันนาการพวกท่านเอาไว้ กลายเป็นการเพิ่มพูนความทุกข์ แต่หากพวกท่านต้องการความสุข ก็ต้องปรับเปลี่ยนความคิดดังนี้”

“อันว่าทรัพย์สินเงินทอง เมื่อมีมากจนทำบุญทำทานออกไปจึงจะเป็นสุข ความรักนั้นต้องรู้จักการเสียสละและการให้ค่อยมีความสุข ส่วนเกียรติยศชื่อเสียงจงนำมาใช้เพื่ออำนวยประโยชน์สุขให้ส่วนรวม เช่นนี้จึงเป็นความสุขโดยแท้”

* ASTVผู้จัดการออนไลน์

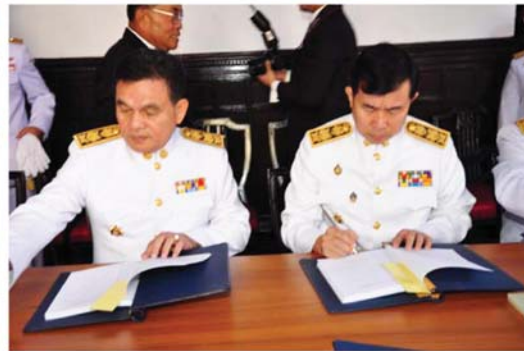
ที่มา : หนังสือ 《禅的故事精华版》, 慕云居 เรียบเรียง, สำนักพิมพ์ 地震出版社, 2006.12, ISBN 7-5028-2995-4

พิธีเจริญพระพุทธมนต์เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

นายยงยุทธ วิชัยดิษฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพร้อมด้วยผู้บริหารและข้าราชการกรมที่ดิน
ร่วมพิธีเจริญพระพุทธมนต์เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดารามในพระบรมมหาราชวัง วันเสาร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

นายบุญเชิด คิตเห็น อธิบดีกรมที่ดิน พร้อมด้วยคณะผู้บริหารกรมที่ดิน
ร่วมลงนามถวายพระพร

นายบุญเชิด คิตเห็น อธิบดีกรมที่ดิน พร้อมด้วยคณะผู้บริหารกรมที่ดิน
ร่วมลงนามถวายพระพรในวันพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ
ณ ห้องแดง พระบรมมหาราชวัง วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

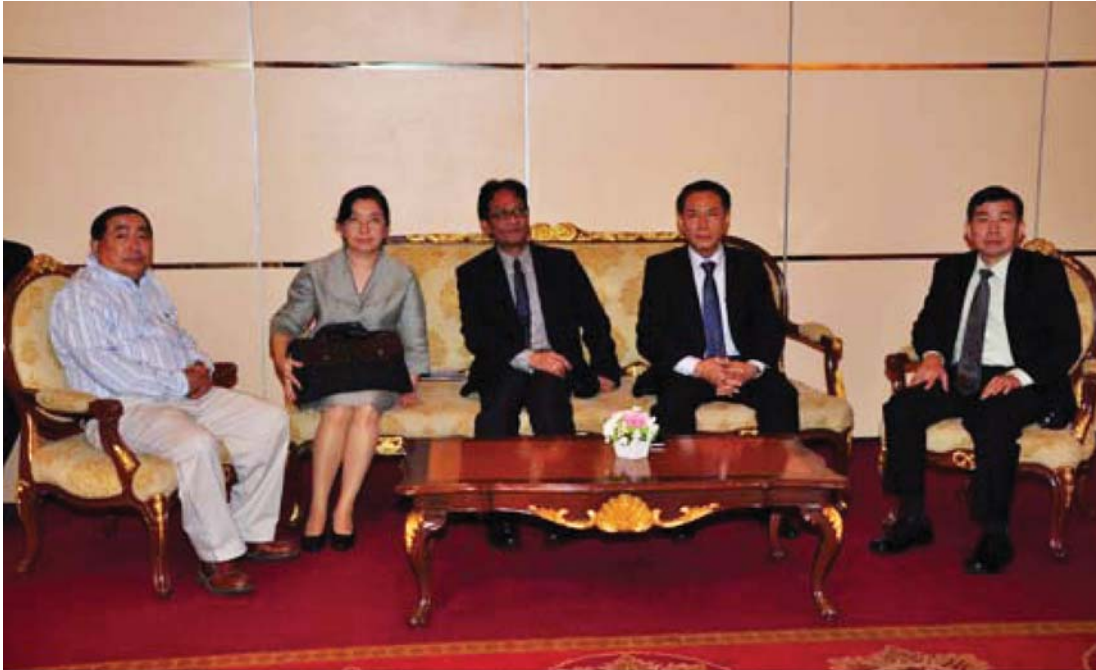
พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงระหว่างกรมที่ดินกับกรมธนารักษ์

นายบุญเชิด คิดเห็น อธิบดีกรมที่ดิน และ นายนริศ ชัยสูตร อธิบดีกรมธนารักษ์
ลงนามในบันทึกข้อตกลงและแถลงข่าวว่าด้วยการขอใช้ข้อมูลที่ดินเพื่อการจัดทำ
บัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ ฉบับที่ ๓ ระหว่างกรมที่ดิน กับ กรมธนารักษ์
ณ ห้องประชุมชั้น ๘ อาคาร ๓๒ ปี กรมธนารักษ์ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

นายสมคิด ศรี ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพฯ เป็นประธานเปิดการฝึกอบรม
หลักสูตร พัฒนาสมรรถนะข้าราชการผู้ปฏิบัติงานฝ่ายทะเบียน

นายสมคิด ศรี ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ เป็นประธานเปิดการฝึกอบรม
หลักสูตร พัฒนาสมรรถนะข้าราชการผู้ปฏิบัติงานฝ่ายทะเบียน
สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร และ สาขา ณ โรงแรมดิเอ็มเมอรัลด์ กรุงเทพมหานคร
เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕

นายบุญเชิด คิตเห็น อธิบดีกรมที่ดิน เป็นประธานในพิธีประกาศเกียรติคุณแก่ข้าราชการกรมที่ดิน และโครงการสัมมนาตามนโยบายเร่งด่วน (ผู้เกษียณอายุราชการ)

นายบุญเชิด คิตเห็น อธิบดีกรมที่ดิน เป็นประธานในพิธีประกาศเกียรติคุณ และโครงการสัมมนา
ตามนโยบายเร่งด่วน (ผู้เกษียณอายุราชการ) แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำกรมที่ดิน
ผู้ครบเกษียณอายุและข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ
ตามโครงการเกษียณก่อนกำหนด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕
ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๓ กันยายน ๒๕๕๕ ณ โรงแรมอิมพีเรียลคิงส์ปาร์ค

นายวิบูลย์ สงวนพงศ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ตรวจเยี่ยมกรมที่ดิน

๗๖ ภาพเล่าเรื่อง

นายวิบูลย์ สงวนพงษ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ตรวจเยี่ยมและมอบนโยบายแก่กรมที่ดิน
โดยมีนายบุญเชิด คัดเห็น อธิบดีกรมที่ดินและคณะให้การต้อนรับ ณ กรมที่ดิน
ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๕

ขอเชิญสมัครเป็นสมาชิกวารสารที่ดิน

เรียน สมาชิกวารสารที่ดินทุกท่าน

กองบรรณาธิการวารสารที่ดิน ขอเชิญชวนท่านสมัครเป็นสมาชิกวารสารที่ดิน ราย 2 เดือน ปีละ 6 ฉบับ ประจำปี พ.ศ. 2556 (ปีที่ 59) ในอัตราค่าบำรุงปีละ 350 บาท (รวมค่าจัดส่งทางไปรษณีย์แล้ว) โดยมีวิธีการชำระเงิน ดังนี้

1. โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารออมสิน สาขาศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ
แจ้งวัฒนะ (อาคาร 8) ชื่อบัญชี “ค่าบำรุงวารสารที่ดิน”
เลขที่บัญชี 053830037072
2. ณาณัติสั่งจ่ายในนาม ผู้อำนวยการกองแผนงาน
ปณ.ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ กรุงเทพฯ 10215

หมายเหตุ กรุณาส่งใบสมัครและสำเนาหลักฐานการชำระเงิน พร้อมเขียนชื่อที่อยู่
ของผู้ส่งจงให้ครบถ้วนชัดเจน และส่งกลับมายังที่...

กลุ่มติดตามและประเมินผล กองแผนงาน ชั้น 6 กรมที่ดิน

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

อาคารรัฐประศาสนภักดี ถ.แจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

กรุงเทพฯ 10210 หรือ FAX เอกสารมาที่หมายเลข 0 - 2143 - 9160

โทรศัพท์หมายเลข 0 - 2141 - 5661 ติดต่อคุณพนิดา

☐ สมาชิกใหม่

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....

☐ ต่ออายุสมาชิก

ลงวันที่.....

ใบสมัครสมาชิกวารสารที่ดิน

ชื่อ - นามสกุล.....มีความประสงค์ขอสมัคร
เป็นสมาชิกวารสารที่ดิน ปีที่ 59 (พ.ศ. 2556) โปรดจัดส่งวารสารที่ดิน ณ ที่อยู่เลขที่.....
ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทร.

หมายเหตุ กรุณาย้ายที่อยู่โปรดแจ้งให้ทราบด้วย โทร. 0 - 2141 - 5661